

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
1999/C 288/01	Eurons växelkurs	1
1999/C 288/02	Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (Tillkännagivande till medlemsstaterna med förslag till lämpliga åtgärder) ⁽¹⁾	2
1999/C 288/03	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar	19
1999/C 288/04	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	20
1999/C 288/05	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar	21
1999/C 288/06	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	22
1999/C 288/07	Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 40/99 (ex NN 178/97) – Belgien – till förmån för firma Verlipack (Vallo-nien) ⁽¹⁾	24
1999/C 288/08	Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 5/99 (ex N 728/97) – Italien – Fiat Mirafiori Carrozzeria; C 8/99 (ex N 834/97) – Italien – Fiat Rivalta; C 9/99 (ex N 838/97) – Fiat Mirafiori Meccanica ⁽¹⁾	37
1999/C 288/09	Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 6.5 i kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG att inkomma med synpunkter på stöd nummer C 35/99 (ex N 106/99) – Italien – Ferriere Nord ⁽¹⁾	39

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
1999/C 288/10	Kommissionens meddelande i anslutning till genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitrodiagnostik ⁽¹⁾	41
1999/C 288/11	Meddelande från kommissionen inom ramen för genomförande av rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om aktiva medicintekniska produkter för implantation och rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter ⁽¹⁾	42
1999/C 288/12	Meddelande från kommissionen inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 i förhållande till "medicintekniska produkter" ⁽¹⁾	43
1999/C 288/13	Tillkännagivande om inledande av en påskyndad översyn av rådets förordning (EG) nr 1599/1999 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien	45
1999/C 288/14	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1677 – BT/LGT TeleCom) ⁽¹⁾	46
1999/C 288/15	Anmälan av en tidigare anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.1663 – Alcan/Alusuisse) (Ärende nr IV/M.1715 – Alcan/Pechiney) ⁽¹⁾	47

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾**8 oktober 1999**

(1999/C 288/01)

1 euro	=	7,4332	danska kronor
	=	328,36	grekiska drakmer
	=	8,696	svenska kronor
	=	0,6451	pund sterling
	=	1,0657	US-dollar
	=	1,5656	kanadensiska dollar
	=	114,55	japanska yen
	=	1,5956	schweiziska franc
	=	8,3175	norska kronor
	=	75,7677	isländska kronor ⁽²⁾
	=	1,6212	australiska dollar
	=	2,0669	nyzeeländska dollar
	=	6,44962	sydafrikanska rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

⁽²⁾ Källa: Kommissionen.

GEMENSKAPENS RIKTLINJER FÖR STATLIGT STÖD TILL UNDSÄTTNING OCH OMSTRUKTURERING AV FÖRETAG I SVÅRIGHETER**(Tillkännagivande till medlemsstaterna med förslag till lämpliga åtgärder)**

(1999/C 288/02)

(Text av betydelse för EES)

1. INLEDNING

- 1) Kommissionen antog de ursprungliga riktlinjerna för stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽¹⁾ år 1994. Riktlinjerna har förlängts till och med den 31 december 1999 ⁽²⁾. År 1997 lade kommissionen till särskilda bestämmelser för jordbrukssektorn ⁽³⁾ i riktlinjerna.
- 2) Kommissionen vill genom dessa riktlinjer, som grundar sig på tidigare versioner, av olika skäl införa vissa ändringar och förtydliganden. Fullgörandet av den inre marknaden kräver en ökad vaksamhet när det gäller statligt stöd. Av de sjätte och sjunde översikterna över statliga stöd i Europeiska gemenskapen inom tillverkningsindustrin och vissa andra sektorer ⁽⁴⁾ framgår att de tillfälliga stöden, som till största delen består av undsättnings- och omstruktureringssöd, ökat i volym, bortsett från de stöd som Treuhandanstalt eller Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben beviljat i de nya tyska delstaterna. I och med införandet av den gemensamma valutan kommer dessutom ökningen av handeln inom gemenskapen att påskyndas, vilket i sin tur innebär att undsättnings- och omstruktureringssödets inverkan på konkurrensen inom gemenskapen kommer att bli ännu påtagligare. I handlingsplanen för den inre marknaden ⁽⁵⁾ har kommissionen åtagit sig att skärpa reglerna för undsättnings- och omstruktureringssöd, dock med hänsyn tagen till den betydelse stöd i rimlig omfattning kan ha för att mildra de sociala följderna av omstruktureringar. Kommissionen åtar sig därför att förtydliga reglerna för stöd till undsättning och omstrukturering och på ett striktare sätt utforma de riktlinjer som skall ligga till grund för dess bedömning av sådana stöd.
- 3) Statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag som riskerar att försättas i konkurs kan endast anses berättigat under vissa omständigheter. Det kan exempelvis vara fallet om det finns social- eller regionalpolitiska skäl eller därför att hänsyn bör tas till de små och medelstora företagens betydelse för ekonomin eller undantagsvis därför att det är önskvärt att undsätta företag för att bevara konkurrensen på marknaden, när nedläggningen av företag skulle kunna leda till ett monopol eller oligopol med mycket få företag.

2. DEFINITIONER OCH RIKTLINJERNAS TILLÄMPNINGS-OMRÅDE, KOPPLINGAR TILL ANDRA TEXTER PÅ OMRÅDET STATLIGT STÖD**2.1 BEGREPPET FÖRETAG I SVÅRIGHETER**

- 4) Det finns ingen gemenskapsdefinition av företag i svårigheter. I dessa riktlinjer anser kommissionen emellertid att ett företag är i svårigheter om det inte med egna finansiella medel eller med medel från ägare/aktieägare eller långivare kan hejda förluster som utan ingripanden från de offentliga myndigheterna leder till att företaget med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt.
- 5) Oavsett storlek anses ett företag enligt dessa riktlinjer under alla omständigheter befinna sig i svårigheter
 - a) om det är fråga om ett bolag med begränsat personligt ansvar för bolagsmännen ⁽⁶⁾, när över hälften av det tecknade kapitalet har förlorats ⁽⁷⁾ och mer än en fjärdedel av detta kapital förlorats under de senaste tolv månaderna,
 - b) om det är fråga om ett bolag med obegränsat personligt ansvar för bolagsmännen ⁽⁸⁾, när över hälften av det bokföringsmässiga egna kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital förlorats under de senaste tolv månaderna, eller
 - c) för alla bolagsformer, när det uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande.

⁽¹⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽²⁾ EGT C 67, 10.3.1999, s. 11.

⁽³⁾ EGT C 283, 19.9.1997, s. 2.

⁽⁴⁾ KOM(1998) 417 slutlig och KOM(1999) 148 slutlig.

⁽⁵⁾ ESK(97) 1 slutlig.

⁽⁶⁾ Särskilt de bolagsformer som anges i artikel 1.1 första stycket i rådets direktiv 78/660/EEG (EGT L 222, 14.8.1978, s. 11) i dess lydelse efter ändringar, genom direktiv 90/605/EEG (EGT L 317, 16.11.1990, s. 60)

⁽⁷⁾ I analogi med bestämmelserna i rådets direktiv 77/91/EEG (EGT L 26, 30.1.1977, s. 1).

⁽⁸⁾ Särskilt de bolagsformer som anges i artikel 1 i direktiv 90/605/EEG.

6) Ett företags svårigheter visar sig normalt som ökande förluster, sjunkande omsättning, växande lager, överkapacitet, minskande kassaflöde, stigande skuldsättningsgrad och finansiella kostnader samt ett sjunkande värde, som kan gå ner till noll, på nettotillgångarna. I de allvarligaste fallen kan företaget till och med vara insolvent eller befinna sig i ett kollektivt insolvensförfarande enligt nationell lagstiftning. I det sistnämnda fallet tillämpas dessa riktlinjer på stöd som ges inom ramen för ett sådant förfarande som leder till att företagets verksamhet fortsätter. Under alla omständigheter är företaget inte stödberättigat förrän det har visat sig att det inte är i stånd att genomföra en sanering med egna medel eller med medel från ägare/aktieägare eller långgivare.

7) Enligt dessa riktlinjer har ett nybildat företag ⁽⁹⁾ inte rätt till undsättnings- eller omstruktureringssöd ens om dess finansiella ställning inledningsvis är svag. Detta gäller i synnerhet när ett nytt företag uppstått genom likvidation av ett befintligt företag eller övertagande av detta företags tillgångar ⁽¹⁰⁾.

8) Ett företag som ingår i en koncern är i princip inte berättigat till stöd till undsättning och omstrukturering, förutom om det kan visas att det endast är det berörda företaget som är i svårigheter och att svårigheterna inte är en följd av en godtycklig kostnadsfördelning inom koncernen och att företagets svårigheter är så allvarliga att de inte kan åtgärdas inom koncernen.

2.2 DEFINITION AV UNDSÄTTNINGS- OCH OMSTRUKTURERINGSSTÖD

9) Undsättningsstöd och omstruktureringssöd behandlas i samma riktlinjer, eftersom de offentliga myndigheterna i båda fallen har att göra med företag i svårigheter och eftersom undsättningen och omstruktureringen ofta är två faser inom en och samma process, även om det rör sig om två olika mekanismer.

10) Ett undsättningsstöd avser per definition en övergångsperiod. Det skall göra det möjligt att upprätthålla driften i ett företag i svårigheter under den tid det tar att utarbeta en plan för omstrukturering eller likvidation och/el-

⁽⁹⁾ Att företag bildar ett dotterbolag, som endast inrättas för att ta emot dess tillgångar och eventuellt dess skulder, anses inte utgöra bildande av ett nytt företag.

⁽¹⁰⁾ De enda undantagen från denna regel är fall som behandlas av Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben inom ramen för dess privatiseringsuppdrag och andra liknande fall i de nya delstaterna, dock endast i fall som avser företag som bildats genom en likvidation eller ett övertagande som ägt rum före den 31 december 1999.

ler den tid kommissionen behöver för att besluta om denna plan.

11) En omstrukturering däremot grundar sig på en realistisk, enhetlig och omfattande plan som syftar till att återställa ett företags långsiktiga lönsamhet. Vanligtvis omfattar den ett eller flera av följande inslag. Omorganisation och rationalisering av företagets verksamhet i syfte att göra den effektivare, vilket i allmänhet innebär att företaget avyttrar förlustbringande verksamheter, omstrukturerar de verksamheter vars konkurrenskraft kan återställas samt, ibland, att det diversifierar och satsar på nya lönsamma verksamheter. Vanligtvis måste den fysiska omstruktureringen åtföljas av en finansiell omstrukturering (kapitaltillskott, skuldavskrivning). Däremot kan en omstrukturering enligt dessa riktlinjer inte begränsa sig till ett finansiellt stöd i syfte att överbrygga tidigare förluster utan att frågan om orsakerna till dessa förluster utreds.

2.3 TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

12) Riktlinjerna är tillämpliga oavsett vilken bransch som berörs (utanför EKSG-fördragets tillämpningsområde), utan att det påverkar särskilda branschspecifika regler för företag i svårigheter ⁽¹¹⁾. Kapitel 5 omfattar de särskilda regler för jordbruk som antogs 1997.

2.4 TILLÄMPLIGHETEN AV ARTIKEL 87.1 I EG-FÖRDRAGET

13) Statliga stöd till undsättning eller omstrukturering av företag i svårigheter tenderar att snedvrida konkurrensen. I den mån de påverkar handeln mellan medlemsstaterna omfattas de av artikel 87.1 i fördraget.

14) Omstruktureringssöden kan anta olika former, såsom kapitaltillskott, avskrivning av skulder, lån, skattelättnader, sänkta sociala avgifter eller lånegarantier. Om annat inte specifikt anges i en annan gemenskapstext på området statligt stöd, bör undsättningsstöd däremot begränsas till lån eller lånegarantier (se punkterna 23–27).

15) Stödet får betalas ut på vilken administrativ nivå ⁽¹²⁾ som helst, dvs. nationell, regional eller lokal nivå, och av varje offentligt företag enligt definition i artikel 2 kommissionens direktiv 80/723/EEG av den 25 juni 1980 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater

⁽¹¹⁾ Sådana branschspecifika regler finns inom varvsindustrin (rådets förordning (EG) nr 1540/98, EGT L 202, 18.7.1998, s. 1) inom bilindustrin (EGT C 279, 15.9.1997, s. 1) och inom sektorn för lufttransporter (EGT C 350, 10.12.1994, s. 5).

⁽¹²⁾ Inbegripet de stöd som gemenskapsfonderna samfinansierar.

och offentliga företag ⁽¹³⁾. Följaktligen kan undsättnings- eller omstruktureringsstöd härröra från exempelvis offentliga holdingbolag eller investeringsbolag ⁽¹⁴⁾.

- 16) För att se om de offentliga myndigheternas kapitaltillskott till sina företag innebär stöd tillämpas principen om en privat investerare i en marknadsekonomi ⁽¹⁵⁾. Enligt den principen anses inte lån eller lånegarantier till ett företag utgöra stöd, om även en rationell privat investerare hade tillhandahållit den nödvändiga finansieringen under motsvarande omständigheter.
- 17) Om staten däremot lånar till, eller garanterar lån till, ett företag i ekonomiska svårigheter måste det betraktas som sannolikt att transaktionen innehåller inslag av statligt stöd. Därför skall kommissionen underrättas om sådana finansiella transaktioner på förhand, enligt artikel 88.3 i fördraget ⁽¹⁶⁾, eventuellt i form av en anmälan av en ordning. Det finns starkare skäl att anta att det rör sig om stöd när det finns en strukturell överkapacitet på gemenskapsnivå eller inom EES på en marknad där stödmottagaren bedriver verksamhet eller när branschen som helhet är i svårigheter.
- 18) Ändringar av det stödmottagande företags ägarförhållanden bör inte påverka bedömningen av undsättnings- eller omstruktureringsstöd.

2.5 FÖRENLIGHET MED DEN GEMENSAMMA MARKNADEN

- 19) Enligt artikel 87.2 och 87.3 i fördraget finns det möjlighet att stöd som omfattas av artikel 87.1 kan vara förenliga med den gemensamma marknaden. Bortsett från skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser (artikel 87.2 b), vilka inte behandlas här, är artikel 87.3 c den enda grunden för förenlighet med den gemensamma marknaden för undsättnings- eller omstruktureringsstöd till företag i svårigheter. Enligt den artikeln har kommissionen befogenhet att tillåta "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter ... när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".

⁽¹³⁾ EGT L 195, 29.7.1980, s. 35, ändrat genom direktiv 93/84/EG, EGT L 254, 12.10.1993, s. 16.

⁽¹⁴⁾ Se EG-domstolens dom av den 22 mars 1977 i mål 78/76, Steinike und Weinlig mot Tyskland, Rec. 1977, s. 595, och Crédit Lyonnais/Usinor-Sacilor, kommissionens pressmeddelande IP(91) 1045.

⁽¹⁵⁾ Tillkännagivande om offentliga företag inom tillverkningssektorn, EGT C 307, 13.11.1993, s. 3.

⁽¹⁶⁾ Se framför allt punkt 27 i tillkännagivande om offentliga företag inom tillverkningssektorn.

- 20) Kommissionen anser att undsättnings- och omstruktureringsstöd kan bidra till utvecklingen av näringsverksamheter utan att påverka handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, under förutsättning att de villkor som läggs fast i dessa riktlinjer uppfylls. Om de företag som skall undsättas eller omstruktureras ligger i stödområden tar kommissionen den regionala hänsyn som anges i artikel 87.3 a och c (se punterna 53 och 54).

2.6 ANDRA BESTÄMMELSER I GEMENSKAPSLAGSTIFTNINGEN

- 21) Det bör erinras om att kommissionen inte kan godkänna undsättnings- eller omstruktureringsstöd till företag i svårigheter när villkoren för stödet, vilka är knutna till stödets syfte, står i strid med andra bestämmelser i fördraget (och i sekundärrätten) än artiklarna 87 och 88.

3. ALLMÄNNA VILLKOR FÖR BEVILJANDE AV SÅDANA UNDSÄTTNINGS- OCH OMSTRUKTURERINGSSTÖD SOM ANMÄLS ENSKILT TILL KOMMISSIONEN

- 22) Detta kapital gäller endast stöd som anmäls enskilt till kommissionen. På vissa villkor kan kommissionen godkänna stödordningar som avser undsättning och omstrukturering. Villkoren för godkännande av sådana ordningar återfinns i kapitel 4.

3.1 UNDSÄTTNINGSSTÖD

- 23) För att godkännas av kommissionen skall undsättningsstöd enligt definitionen i punkt 12 uppfylla följande villkor:
- a) De skall bestå av likvida medel i form av lånegarantier eller lån ⁽¹⁷⁾. I båda fallen skall låneräntan minst motsvara de räntor som gäller för lån till sunda företag, och i synnerhet den referensränta som kommissionen tillämpar.

⁽¹⁷⁾ Ett undantag kan göras i fråga om undsättningsstöd inom banksektorn i syfte att göra det möjligt för kreditinstitutet i fråga att tillfälligt fortsätta bedriva sin bankverksamhet i enlighet med gällande tillsynslagstiftning (rådets direktiv 89/647/EEG av den 18 december 1989 om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut, EGT L 386, 30.12.1989, s. 14). I förekommande fall kommer varje stöd av annan form än den som avses i punkt b, särskilt ett kapitaltillskott eller ett förlagslån, att beaktas vid en eventuell granskning av uppbyggande åtgärder som ett led i en omstruktureringsplan enligt punkterna 35–39.

- b) De skall vara knutna till lån, vars återbetalningstid inte överstiger tolv månader från och med den sista låneutbetalningen till företaget ⁽¹⁸⁾.
- c) De får endast ges på grundval av allvarliga sociala problem och får inte skapa allvarliga negativa så kallade *spillover*-effekter i andra medlemsstater.
- d) Medlemsstaten skall i samband med anmälan förbinda sig att inom sex månader från och med beviljandet av undsättningsstödet till kommissionen lämna en omstruktureringsplan, en likvidationsplan eller ett bevis på att lånet helt och hållet återbetalats och/eller att garantin inte längre gäller.
- e) Stödbeloppen skall begränsas till vad som är nödvändigt för att upprätthålla driften av företaget (t.ex. täcka lönekostnader och kostnader för insatsvaror under den period för vilken stödet beviljats.
- 24) Undsättningsstöd godkänns till att börja med för en period på högst sex månader, eller, om medlemsstaten lämnar in en omstruktureringsplan under den tiden, tills dess att kommissionen beslutar om den planen. Efter det ursprungliga godkännandet och i vederbörligen motiverade undantagsfall kan kommissionen på begäran av medlemsstaten godkänna en förlängning av den inledande tidsperioden på sex månader.
- 25) Undsättningsstöd är en åtgärd som endast vidtas i undantagsfall och som syftar till att upprätthålla driften under en begränsad tid, medan företags framtidsutsikter bedöms. Upprepade undsättningsåtgärder, som endast upprätthåller en oförändrad situation, skjuter det oundvikliga på framtiden och under tiden överför de ekonomiska och sociala problemen på andra effektivare tillverkare eller andra medlemsstater, kan däremot inte godtas.
- 26) Om medlemsstaten inte har fullgjort det åtagande som avses i punkt 23 d ovan inom sex månader, och om ingen motiverad begäran om förlängning inkommit, inleder kommissionen ett förfarande enligt artikel 88.2.
- 27) Det faktum att ett undsättningsstöd godkänts innebär inte nödvändigtvis att stöd som beviljas senare inom ramen

⁽¹⁸⁾ Återbetalningen av det lån som har anknytning till undsättningen kan eventuellt täckas av det omstruktureringsstöd som kommissionen kommer att bevilja senare.

för en omstruktureringsplan kommer att godkännas. Sådana omstruktureringsstöd skall bedömas för sig.

3.2 OMSTRUKTURERINGSSTÖD

3.2.1 Grundprincip

- 28) Omstruktureringsstöd medför särskilda problem ur konkurrenshänseende, eftersom de kan leda till att en orättvis andel av kostnaderna för en strukturell anpassning och de åtföljande sociala och ekonomiska problemen överförs på andra tillverkare som inte får stöd, samt på andra medlemsstater. Grundprincipen är därför att endast bevilja omstruktureringsstöd i de fall då det kan visas att beviljandet inte strider mot gemenskapens intresse. Detta är endast möjligt genom strikta kriterier och genom garantier för att eventuella snedvridningar av konkurrensen kommer att uppvägas av nyttan av att bibehålla företaget i drift (särskilt om det kan fastställas att nettoeffekten av uppsägningar till följd av företags konkurs, tillsammans med effekterna för leverantörerna, skulle förvärpa de lokala, regionala eller nationella sysselsättningsproblemen eller när försvinnandet av företaget skulle kunna leda till en monopol- eller snäv oligopolsituation) och, i förekommande fall, genom tillräckliga åtgärder till förmån för konkurrenterna.

3.2.2 Villkor för beviljande av ett stöd

- 29) Med förbehåll för särskilda bestämmelser om stödområden, små och medelstora företag samt jordbrukssektorn (se punkterna 53,54 och 55 samt kapitel 5), godkänner kommissionen ett stöd endast på följande villkor:
- a. Företaget skall vara stödberättigat
- 30) Företaget måste kunna anses befinna sig i svårigheter på det sätt som avses i dessa riktlinjer (se punkterna 4–8).
- b. Stödet skall återställa lönsamheten
- 31) Stödet beviljas under förutsättning att den omstruktureringsplan som kommissionen skall ha godkänt för varje enskilt stöd genomförs.
- 32) Omstruktureringsplanen, som skall ha en så kort varaktighet som möjligt, skall göra det möjligt att återställa företags långfristiga lönsamhet inom en rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten. Omstruktureringsstödet måste således knytas till en genomförbar omstruktureringsplan som medlemsstaten förbinder sig att följa.

Denna plan skall läggas fram för kommissionen tillsammans med alla närmare upplysningar och i synnerhet en marknadsundersökning ⁽¹⁹⁾. Förbättringen av lönsamheten skall i första hand uppnås genom de interna åtgärder som anges i omstruktureringsplanen. Den får endast vara baserad på externa faktorer, såsom pris- och efterfrågeförändringar som företaget självt inte i högre grad kan påverka, om de antaganden som gjorts beträffande marknadens utveckling allmänt erkänns. En omstrukturering skall innebära att företaget överger de verksamheter som förblir olönsamma även efter omstruktureringen.

33) I omstruktureringsplanen beskrivs de omständigheter som ledde till att företaget hamnade i svårigheter, vilket gör det möjligt att bedöma om de föreslagna åtgärderna är lämpliga. I planen beaktas bland annat det nuvarande läget och den väntade utvecklingen vad gäller utbud av och efterfrågan på de berörda produkterna på marknaden baserat på optimistiska, pessimistiska och neutrala antaganden, samt företagets särskilda starka och svaga sidor. Den gör det möjligt för företaget att övergå till en ny struktur som ger det utsikter till långsiktig lönsamhet och möjligheter att fungera med egna resurser.

34) Omstruktureringen skall medföra en omvandling i företaget så att det när omstruktureringen väl är genomförd kan bära alla sina kostnader, inbegripet avskrivningar och finansiella kostnader. Den nuvärdesberäknade avkastningen på eget kapital i det omstrukturerade företaget måste vara tillräcklig för att företaget skall vara i stånd att konkurrera på marknaden av egen kraft.

c. *Stödet skall förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen*

35) Åtgärder måste vidtas för att i största möjliga mån mildra de negativa följderna av stödet för konkurrenterna. I annat fall måste stödet anses "strida mot det gemensamma intresset" och därmed som oförenligt med den gemensamma marknaden.

36) Detta villkor tar sig vanligtvis uttryck i att företaget måste begränsa sin närvaro på sin marknad eller sina marknader när omstruktureringsperioden är slut. Om den re-

levanta marknaden eller de relevanta marknaderna ⁽²⁰⁾ är försumbar(a) ur gemenskapshänseende, inbegripet EES, eller om företagets marknadsandel(ar) är försumbar(a), bör det inte anses föreligga någon påverkan på konkurrensen. Därför måste det anses att detta villkor i princip inte är tillämpligt på små och medelstora företag, om inget annat föreskrivs i branschspecifika bestämmelser om statligt stöd.

37) Begränsning eller påtvingad minskning av närvaron på den eller de relevanta marknader där företaget är verksamt utgör en uppvägande åtgärd till fördel för konkurrenterna. Åtgärden bör stå i förhållande till de snedvridande verkningarna av stödet och i synnerhet till det inflytande företaget har på marknaden. Kommissionen fastställer åtgärdernas omfattning på grundval av den marknadsundersökning som bifogas omstruktureringsplanen och, när ett förfarande har inletts, på grundval av de upplysningar som marknadsaktörerna lämnar. Minskningen av företagets närvaro uppnås genom omstruktureringsplanen och eventuella villkor som kan knytas till den.

38) Kravet på uppvägande åtgärder kan mildras om det finns en risk för att minskningen eller begränsningen skulle kunna medföra en tydlig försämring av marknadsstrukturen genom att exempelvis indirekt ge upphov till monopol eller oligopol med mycket få företag.

39) De uppvägande åtgärderna kan vara av varierande slag beroende på om företaget är verksamt på en marknad som kännetecknas av överkapacitet eller inte. Vid sin bedömning av om det råder överkapacitet på marknaden eller inte kan kommissionen beakta alla användbara upplysningar den har kännedom om:

i) Om det råder strukturell överkapacitet i gemenskapen eller EES på en marknad som det stödmottagande företaget är verksamt på, skall omstruktureringsplanen i proportion till stödets storlek och dess påverkan på den berörda marknaden bidra till en sanering genom att oåterkalleligt minska produktionskapaciteten. En

⁽¹⁹⁾ De upplysningar som kommissionen absolut måste ha för att kunna utföra en tillfredställande granskning av stödet anges i bilaga I.

⁽²⁰⁾ Enligt följande definition i punkt 7.6 i de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd till stora investeringsprojekt (EGT C 107, 7.4.1998, s. 7): "Vid fastställande av marknadsandelar anses den relevanta produktmarknaden eller de relevanta produktmarknaderna bestå av de produkter som omfattas av investeringsprojektet och, i förekommande fall, av de produkter som konsumenter eller tillverkare betraktar som substitut för dessa (konsumenterna på grund av produkternas egenskaper, pris och användningsområde, tillverkaren på grund av produktionsanläggningarnas flexibilitet). Den relevanta geografiska marknaden omfattar vanligen EES eller en betydande del av EES, om konkurrensförhållandena inom det området på ett tillfredsställande sätt kan särskiljas från övriga delar av EES. Om det finns anledning kan den relevanta marknaden eller de relevanta marknaderna anses vara världsomfattande." I en fotnot preciseras att om det gäller tillverkning i mellanliggande led, kan den relevanta marknaden bestå av marknaden för slutprodukten, om större delen av produktionen inte säljs på den öppna marknaden.

minskning av produktionskapaciteten anses vara oåterkallelig när de berörda tillgångarna förändras så att deras kapacitet varaktigt blir lägre eller varaktigt ställs om för annan användning. En försäljning av kapacitet till konkurrenter är inte tillräcklig i detta fall, förutom om anläggningen säljs för att användas på en geografisk marknad på vilken dess fortsatta drift knappast kan få påtagliga effekter på konkurrenssituationen i gemenskapen. Kraven på minskad kapacitet skall bidra till att minska det stödmottagande företags närvaro på dess marknad eller marknader.

- ii) Även om det inte råder strukturell överkapacitet på en marknad i gemenskapen eller EES som det stödmottagande företaget är närvarande på, undersöker kommissionen ändå möjligheten att kräva uppvägande åtgärder. Om dessa åtgärder inbegriper en kapacitetsminskning vid det berörda företaget, kan denna bestå i avyttring av tillgångar eller dotterbolag. Kommissionen skall granska de uppvägande åtgärder som medlemsstaten föreslår, oavsett av vilket slag de är, och fastställa huruvida deras omfattning är tillräcklig för att mildra eventuella snedvridningar av konkurrensen. Vid granskningen av vilka uppvägande åtgärder som krävs skall kommissionen beakta situationen på marknaden och i synnerhet tillväxten och i vilken grad efterfrågan tillfredsställs.

d. Stödet skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt

- 40) Stödbeloppet och stödnivån skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering med hänsyn till de finansiella resurser som företaget, aktieägarna eller den koncern företaget tillhör har. Därför skall de stödmottagande företagen i väsentlig utsträckning bidra till omstruktureringen med egna medel, inbegripet genom försäljning av tillgångar som inte är oundgängliga för företagets överlevnad, eller genom extern finansiering på marknadsmässiga villkor. För att begränsa den snedvridande effekten skall stödet ges i sådan form eller med ett sådant belopp att det inte förser företaget med ett överskott av likvida medel som skulle kunna användas för aggressiva verksamheter som snedvrider marknaden och som inte har anknytning till omstruktureringen. I detta syfte undersöker kommissionen storleken på företagets skulder efter omstruktureringen, bland annat efter alla uppskov eller minskningar av fordringar, särskilt inom ramen för ett kollektivt insolvensförfarande enligt nationell lag ⁽²¹⁾. Stödet får inte heller användas för att finansiera nyinvesteringar som inte är nödvändiga för att återställa lönsamheten.

- 41) Det skall alltid visas för kommissionen att stödet endast syftar till att återställa företags lönsamhet och att det

inte gör det möjligt för mottagaren att under loppet av omstruktureringen utveckla sin produktionskapacitet, utom i de fall då detta är nödvändigt för att återställa företagets lönsamhet och det inte snedvrider konkurrensen.

e. Särskilda villkor för godkännande av stöd

- 42) Utöver de uppvägande åtgärder som beskrivs i punkterna 35–39, och om medlemsstaten inte vidtagit sådana åtgärder, kan kommissionen fastställa sådana villkor och skyldigheter som den anser vara nödvändiga för att konkurrensen inte skall snedvridas i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset. Medlemsstaten kan bland annat ålägga följande:

- i) Att själv vidta åtgärder (t.ex. göra vissa marknader tillgängliga för andra aktörer inom gemenskapen).
- ii) Att införa vissa krav på stödmottagaren (t.ex. att denne inte skall agera som prisledare på vissa marknader).

- iii) Att inte bevilja stödmottagaren stöd för andra ändamål under omstrukturingsperioden.

f. Omstruktureringsplanen skall genomföras i sin helhet och villkoren iakttas

- 43) Företaget skall genomföra den omstruktureringsplan som godkänts av kommissionen i sin helhet och skall fullgöra varje annan skyldighet som anges i kommissionens beslut. Kommissionen betraktar det som ett missbruk av stöd om planen inte följs eller skyldigheterna inte fullgörs.
- 44) I fråga om omstruktureringar som avser flera år och kräver omfattande stöd, får kommissionen begära att utbetalningen av omstruktureringsstödet fördelas på flera tillfällen. Den kan knyta utbetalningarna till olika villkor, såsom

- i) att det före varje utbetalning skall bekräftas att omstruktureringens olika etapper genomförs på ett riktigt sätt och enligt tidsplanen, eller

⁽²¹⁾ Se punkt 6.

- ii) att kommissionen före varje utbetalning skall kontrollera att omstruktureringsplanen verkligen genomförs på ett riktigt sätt.

g. Övervakning och årliga rapporter

- 45) Kommissionen måste genom de regelbundna och detaljerade rapporter som medlemsstaten skall lämna in kunna försäkra sig om att omstruktureringsplanen genomförs på ett riktigt sätt.

- 46) När det gäller stöd till stora företag, skall den första av dessa rapporter vanligtvis läggas fram för kommissionen senast sex månader från den dag då stödet beviljades. Därefter skall rapporterna lämnas till kommissionen minst en gång om året före ett fastställt senaste datum, så länge målen i omstruktureringsplanen inte anses ha uppnåtts. Rapporterna måste innehålla all information kommissionen behöver för att kunna övervaka genomförandet av omstruktureringsplanen, tidsplanen för överföringarna till företaget och dess finansiella ställning samt att alla villkor och skyldigheter som fastställs i beslutet om godkännande av stödet iakttas. Rapporterna skall i synnerhet innehålla samtliga relevanta upplysningar om de stöd, oavsett vilket ändamål de avser och om de är tillfälliga eller omfattas av en ordning, som företaget har mottagit under omstruktureringsperioden (se punkterna 90–93 om "lämpliga åtgärder"). Om kommissionen vid andra tillfällen behöver få bekräftelser av vissa nödvändiga uppgifter, t.ex. om nedläggningar eller kapacitetsnedskärningar, kan den kräva att rapporter lämnas oftare.

- 47) Vad gäller stöd till små och medelstora företag räcker det normalt att det stödmottagande företags balansräkning och resultaträkning ges in, med förbehåll för eventuella striktare bestämmelser i det beslut genom vilket stödet beviljas.

3.2.3 Principen om "en enda gång"

- 48) I syfte att undvika stödmisbruk får omstruktureringsstöd endast beviljas en enda gång. När kommissionen handlägger ett förslag till omstruktureringsstöd, måste medlemsstaten ange om företaget tidigare har mottagit ett omstruktureringsstöd, inklusive stöd som beviljats innan dessa riktlinjer trädde i kraft och inbegripet stöd som inte anmälts⁽²²⁾. Om så är fallet och om det är mindre än tio

år sedan omstruktureringsperioden löpte ut⁽²³⁾ eller genomförandet av planen upphörde, tillåter kommissionen i allmänhet inte⁽²⁴⁾ att ytterligare omstruktureringsstöd beviljas, utom om sådana exceptionella och oförutsebara förhållanden råder som företaget inte ansvarar för⁽²⁵⁾. Oförutsebara förhållanden är sådana som inte på något sätt hade kunnat förutses när omstruktureringsplanen utarbetades.

- 49) Tillämpningen av denna regel påverkas inte av ändringar i ägarförhållandena i det stödmottagande företaget till följd av att ett stöd beviljas och inte eller av rättsliga eller administrativa förfaranden som har till syfte att sanera balansräkningen, minska fordringarna eller genomföra en skuldsanering, om det är fråga om ett och samma företag som fortsätter sin verksamhet.

- 50) Om det är fråga om ett företag som tar över tillgångarna i ett annat företag, särskilt ett företag som varit föremål för något av de förfaranden som nämns i punkt 49 ovan eller för ett kollektivt insolvensförfarande enligt nationell lagstiftning, och som redan har mottagit ett undsättnings- eller omstruktureringsstöd, gäller villkoret om "en enda gång" inte förvärvaren om följande tre villkor är uppfyllda:

- a) Förvärvaren är tydligt avgränsad från det tidigare företaget.

- b) Förvärvaren har förvärvat tillgångarna av det tidigare företaget till marknadspris (och därigenom undvikit varje möjlighet till "läckage" av stöd från det gamla företaget till det nya).

⁽²³⁾ Om inget annat anges skall omstrukturen i allmänhet anses vara avslutad den dag då de olika åtgärder som fastställs i omstruktureringsplanen senast skall vara genomförda (se punkt IV sjätte strecksatsen i bilaga 1).

⁽²⁴⁾ Med hänsyn till graden av avreglering och varje sektors särskilda kännetecken kan två situationer nämnas:

- Inom lufttransportsektorn, (som är helt avreglerad sedan 1997, tillämpar kommissionen principen om "en enda gång" med de begränsningar och på de villkor som framgår av riktlinjerna för stöd till lufttransporter.
- Inom andra sektorer kan undantag medges om verkningarna av avregleringen av de marknader inom gemenskapen som tidigare var stängda för fri konkurrens har lett till nya ekonomiska förutsättningar.

⁽²⁵⁾ Vad denna punkt beträffar beaktas inte de stöd som före den 1 januari 1996 beviljades företag i f.d. Tyska Demokratiska Republiken och som kommissionen bedömt vara förenliga med den gemensamma marknaden. Punkten är dessutom inte tillämplig på stöd till sådana företag om det anmälts före den 31 december 2000. Kommissionen anser dock att omstruktureringsstöd normalt bör vara nödvändigt endast en gång och kommer att bedöma sådana ärenden mot bakgrund av denna princip.

⁽²²⁾ När det gäller stöd som inte anmälts tar kommissionen i sin analys hänsyn till möjligheten att stödet kan förklaras förenligt med den gemensamma marknaden på annat sätt än som ett omstruktureningsstöd.

- c) Likvidationen eller saneringen och förvärvet är inte enbart manövrer för att undgå tillämpningen av regeln om "en enda gång" (vilket kommissionen kan komma att konstatera om exempelvis de svårigheter som förvärvaren har varit möjliga att förutse då tillgångarna i det gamla företaget övertogs).

- 51) Det bör påpekas att stöd till förvärv av tillgångar utgör stöd till nyinvesteringar och därför inte kan godkännas på grundval av dessa riktlinjer (se även punkt 7).

3.2.4 Ändring av omstruktureringsplanen

- 52) Om ett omstruktureringsstöd beviljas får den berörda medlemsstaten under loppet av omstruktureringsperioden begära att kommissionen godtar ändringar av omstruktureringsplanen och stödbeloppet. Kommissionen kan godkänna sådana ändringar om följande regler iakttas:

- a) Den ändrade planen skall fortfarande leda till att lönsamheten återställs inom en rimlig tid.

- b) Om stödbeloppet höjs, skall de uppvägande åtgärder som krävs vara mer omfattande än vad som ursprungligen beslutades.

- c) Om omfattningen av de uppvägande åtgärder som föreslås är mindre än vad som ursprungligen planerades måste även stödbeloppet minskas.

- d) Den nya tidsplanen för genomförandet av de uppvägande åtgärderna får endast innebära en försening i förhållande till den ursprungliga tidsplanen om detta beror på omständigheter som varken företaget eller medlemsstaten kan råda över. Om detta inte är fallet skall stödbeloppet minskas.

3.2.5 Omstruktureringsstöd i stödområden

- 53) Ekonomisk och social sammanhållning är enligt artikel 158 i fördraget ett av gemenskapens prioriterade mål. Enligt artikel 159⁽²⁶⁾ skall medlemsstaterna vid

⁽²⁶⁾ I artikel 159 i EG-fördraget föreskrivs följande: "Vid utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och åtgärder och vid genomförandet av den inre marknaden skall de beakta målen i artikel 158 och bidra till att dessa uppnås"

genomförandet av gemenskapens politik bidra till att detta mål uppnås. Kommissionen skall därför ta hänsyn till behovet av regional utveckling när den bedömer omstruktureringsstöd till stödområden. Det faktum att ett företag i svårigheter är beläget i ett av dessa områden motiverar emellertid inte en mer tolerant inställning till dessa stöd. På medellång och lång sikt är en region inte hjälpt av att företag hålls vid liv med hjälp av sådana medel. Med tanke på att de resurser som kan avsättas för främjandet av regional utveckling är begränsade, är det för övrigt i regionernas intresse att använda dessa begränsade resurser till att så snabbt som möjligt utveckla andra lönsamma och varaktiga verksamheter. Snedvridningar av konkurrensen måste slutligen minimeras också när det gäller stöd till företag i stödområden.

- 54) De kriterier som räknas upp i punkterna 29–52 är sålunda tillämpliga även på stödområden, och även när de regionala utvecklingsbehoven beaktas. När det gäller stödområden, och om inget annat anges i branschspecifika regler, kan villkoren för godkännande av stödet vara mindre strikta i fråga om de uppvägande åtgärderna. Om det är motiverat med hänsyn till den regionala utvecklingen kommer kapacitetsnedskärningarna att vara mindre omfattande i stödområden än i andra områden och det kommer att göras en skillnad mellan regioner som är berättigade till regionalt stöd enligt artikel 87.3 a i fördraget och sådana som är det enligt artikel 87.3 c för att på så sätt beakta de allvarigare regionala problemen i de förstnämnda områdena.

3.2.6 Stöd till omstrukturering av små och medelstora företag

- 55) Stöd till små och medelstora företag⁽²⁷⁾ påverkar i allmänhet inte handeln i lika stor utsträckning som stöd till stora företag. Detta gäller även i fråga om omstruktureringsstöd, varför kraven är lägre i fråga om de villkor som nämns i punkterna 29–47. Det kommer i allmänhet inte att krävas några uppvägande åtgärder i samband med beviljandet av stöd (se punkterna 35–39), om inget annat föreskrivs i branschspecifika bestämmelser om statligt stöd, och det ställs lägre krav på innehållet i rapporterna (se punkterna 45, 46 och 47). Däremot är principen om "en enda gång" (punkterna 48–51) i full utsträckning tillämplig på små och medelstora företag.

3.2.7 Stöd avsedda att täcka de sociala kostnader omstruktureringen medför

- 56) Omstruktureringsplaner medför normalt en nedskärning eller nedläggning av de drabbade verksamheterna. Sådana nedskärningar är ofta nödvändiga av rationaliserings- och effektivitetsskäl, oberoende av den kapacitetsminskning

⁽²⁷⁾ Enligt definitionen i kommissionens rekommendation om definitionen på små och medelstora företag, EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

som kan vara ett villkor för beviljandet av stödet (särskilt om det råder strukturell överkapacitet på gemenskapsnivå eller inom EES – se punkterna 35–39). Oavsett orsaken till dem leder sådana åtgärder vanligtvis till nedskärningar av företagets personalstyrka.

57) Medlemsstaternas arbetslagstiftning innehåller ibland allmänna socialförsäkringssystem enligt vilka avgångsvederlag och förtidspensionering betalas direkt till den friställda personalen. Dessa ordningar anses inte utgöra statligt stöd enligt artikel 87.1, så länge staten förhandlar direkt med personalen och företaget inte är inblandat.

58) Förutom avgångsvederlagen och förtidspensionerna till anställda, medger de allmänna ordningarna för social trygghet ofta att staten täcker de ersättningar som företaget åtagit sig att betala den friställda personalen och som går utöver dess rättsliga eller avtalsmässiga skyldigheter. När sådana ordningar tillämpas generellt och utan branschvisa begränsningar på samtliga de arbetstagare i företag under omstrukturering som uppfyller på förhand fastställda villkor och ersättningen beviljas automatiskt, anses detta inte utgöra statligt stöd enligt artikel 87.1. Däremot kan sådana ordningar utgöra stöd om de är selektiva och syftar till att främja omstruktureringar endast inom vissa branscher ⁽²⁸⁾.

59) De skyldigheter som ett företag har enligt arbetslagstiftning eller kollektivavtal med fackföreningar i fråga om avgångsvederlag eller förtidspensioner är en del av de normala kostnader som ett företag skall finansiera med egna medel. Därför skall varje statligt bidrag till täckning av sådana kostnader anses utgöra stöd, oavsett om utbetalningarna görs direkt till företaget eller indirekt via ett offentligt organ till personalen.

60) Kommissionen ser positivt på dessa stöd, vars ekonomiska fördelar går långt utöver det berörda företagets intressen, eftersom de underlättar strukturomvandlingar och mildrar de sociala problem som dessa medför. Ofta utjämnar de bara skillnaderna mellan medlemsstaternas lagstiftning om företags skyldigheter.

⁽²⁸⁾ I sin dom av den 26 september 1996 i mål C-241/94 (Frankrike mot kommissionen, "Kimberly Clark Sopalin", REG 1996, s. I-4551), bekräftade EG-domstolen att de franska myndigheternas oinskränkta finansiering, med medel ur den nationella sysselsättningsfonden, kunde gynna vissa företag mer än andra och därmed uppfylla villkoren för att utgöra ett stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. (I domen ifrågasattes för övrigt inte kommissionens slutsats att detta stöd var förenligt med den gemensamma marknaden.)

61) Det är vanligt att omstruktureringsstöden, förutom att täcka kostnader för avgångsvederlag och förtidspensioner, dessutom i konkreta omstruktureringsfall används för att finansiera utbildning, rådgivning och praktisk hjälp att finna alternativ anställning, omlokalisering, yrkesutbildning och hjälp till anställda som vill starta egna företag. Kommissionen ställer sig alltid positiv till sådant stöd.

62) Det är viktigt att sådana stöd som avses i punkterna 56–61 anges tydligt i omstruktureringsplanen. Stöd som avser sådana sociala åtgärder som endast kommer de anställda som sagts upp till godo beaktas inte vid fastställandet av omfattningen av de uppvägande åtgärder som nämns i punkterna 35–39.

63) Kommissionen bevakar det gemensamma intresset genom att inom ramen för omstruktureringsplanen i möjligaste mån begränsa omstruktureringarnas sociala verkningar i de medlemsstater som inte mottar stöd.

4. ORDNINGAR FÖR STÖD TILL SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG

4.1 ALLMÄNNA PRINCIPER

64) Kommissionen kommer endast att godkänna ordningar för undsättnings- eller omstruktureringsstöd till förmån för företag som är små eller medelstora enligt gemenskapsdefinitionen. Med förbehåll för följande specifika bestämmelser tillämpas kapitel 2 och 3 vid bedömningen av om sådana stödordningar är förenliga med den gemensamma marknaden. Allt stöd som beviljas inom ramen för en ordning och som inte uppfyller ett av dessa villkor skall anmälas enskilt till och godkännas på förhand av kommissionen.

4.2 STÖDBERÄTTIGANDE

65) Inom ramen för de ordningar som hädanefter kommer att godkännas kan endast stöd till förmån för små och medelstora företag som uppfyller något av de tre kriterierna i punkt 5 undantas från kravet på enskild anmälan, om annat inte anges i branschspecifika bestämmelser. Stöd till företag som inte uppfyller något av dessa tre kriterier skall anmälas enskilt till kommissionen så att denna kan bedöma om stödmottagaren kan anses vara ett företag i svårigheter.

4.3 VILLKOR FÖR GODKÄNNANDE AV ORDNINGAR FÖR UNDSÄTTNINGSSTÖD

66) För att kunna godkännas av kommissionen skall ordningar för undsättningsstöd uppfylla villkoren i punkt 23 a, b, c och e. Villkoret i punkt 23 d skall för detta kapitel syften ersättas av följande villkor:

d) Undsättningsstöd får endast beviljas för en period av högst sex månader, under vilken företagets situation skall analyseras. Före utgången av denna period skall medlemsstaten antingen godkänna en omstruktureringsplan eller en likvidationsplan eller begära att stödmottagaren återbetalar lånet och det stöd som motsvarar riskpremien.

Varje undsättningsstöd som beviljas för en längre period än sex månader skall anmälas enskilt till kommissionen.

4.4 VILLKOR FÖR GODKÄNNANDE AV ORDNINGAR FÖR OMSTRUKTURERINGSSTÖD

67) Kommissionen kan endast godkänna ordningar för omstruktureringsstöd om beviljandet av stödet förenas med villkoret att stödmottagaren fullt ut genomför en omstruktureringsplan, som i förväg godkänts av medlemsstaten och som uppfyller följande villkor:

a) Återställa lönsamheten: Kriterierna i punkterna 31–34 är tillämpliga.

b) Förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen: Med hänsyn till att stöd till förmån för små och medelstora företag ger upphov till mindre snedvridningar av konkurrensen, är principen i punkterna 35–39 om begränsning av närvaron på den eller de berörda marknaderna inte tillämplig, om inget annat föreskrivs i branschspecifika bestämmelser om statligt stöd. I ordningarna skall däremot föreskrivas att de stödmottagande företagen inte får öka sin kapacitet under omstruktureringen.

c) Stödet skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt: Principerna i punkterna 40 och 41 är tillämpliga.

d) Principen om "en enda gång": Principen om "en enda gång" i punkterna 48–51 är tillämplig. Medlemsstaterna skall dock anmäla stöd enskilt till kommissionen vid undantag från denna princip, nämligen

i) vid "exceptionella och oförutsebara förhållanden som företaget inte ansvarar för",

ii) om det är fråga om övertagande av tillgångarna i ett annat företag som redan har mottagit ett undsättnings- eller omstruktureringsstöd.

e) *Ändring av omstruktureringsplanen*: Vid alla ändringar av omstruktureringsplanen måste reglerna i punkt 52 iakttas.

4.5 GEMENSAMMA VILLKOR FÖR GODKÄNNANDE AV ORDNINGAR FÖR STÖD TILL UNDSÄTTNING ELLER OMSTRUKTURERING

68) I ordningarna skall det maximala stödbelopp som kan beviljas ett och samma företag för en undsättning eller omstrukturering anges, även i fall av ändringar av planen. Varje stöd som överskrider detta belopp skall anmälas enskilt till kommissionen. Det maximala stödbeloppet får inte överskrida 10 miljoner euro, även i fall av kumulering med stöd från andra källor eller andra stödordningar.

4.6 ÖVERVAKNING OCH ÅRLIGA RAPPORTER

69) Punkterna 45, 46 och 47 är inte tillämplig på stödordningar. Godkännandet av en ordning är emellertid knutet till en skyldighet att, vanligtvis årligen, lägga fram en rapport om genomförandet av ordningen i fråga som också innehåller de upplysningar som föreskrivs i kommissionens instruktioner om standardiserade rapporter ⁽²⁹⁾. Rapporterna skall även innehålla en förteckning över samtliga stödmottagande företag och vart och ett skall följande upplysningar lämnas:

a) Företagens namn.

b) Verksamhetskod – tvåsiffrig kod enligt näringsgrensindelningen NACE ⁽³⁰⁾.

c) Antal anställda.

d) Årsomsättning och balansomslutning.

e) Beviljat stödbelopp.

f) I förekommande fall upplysningar om eventuellt tidigare beviljade omstruktureringsstöd eller motsvarande.

⁽²⁹⁾ Se kommissionens skrivelse till medlemsstaterna av den 22 februari 1994. (Competition law in the European Communities, Volume II A, Rules applicable to State aid, situation at 30 June 1998, s. 70).

⁽³⁰⁾ Generella näringsgrensindelningen inom Europeiska gemenskaperna, offentliggjord av Europeiska gemenskapernas statistikkontor.

- g) Uppgift om huruvida det stödmottagande fördraget har trätt i likvidation eller varit föremål för ett kollektivt insolvensförfarande under loppet av omstruktureringssperioden.

5. BESTÄMMELSER OM OMSTRUKTURERINGSSTÖD TILL JORDBRUKSSEKTORN ⁽³¹⁾

5.1 KAPACITETSMINSKNING

- 70) I punkterna 35–39, 55 och 67 b ovan föreskrivs att kravet på uppvägande åtgärder inte gäller små och medelstora företag, om annat inte anges i branschspecifika bestämmelser. Inom jordbrukssektorn kommer kommissionen normalt att kräva uppvägande åtgärder enligt de principer som anges i punkterna 35–39 av alla företag som mottar omstruktureringsstöd, oavsett företagets storlek. Medlemsstaterna kan dock som ett alternativ tillämpa de särskilda bestämmelserna för jordbrukssektorn i punkterna 73–82.

5.2 FASTSTÄLLANDE AV ÖVERKAPACITET

- 71) För jordbrukssektorn och vad avser dessa riktlinjer fastsätter kommissionen den strukturella överkapaciteten i varje enskilt fall med hänsyn särskilt till följande:

- a) Omfattningen och tendenserna för den givna varukategorin under de gångna tre åren i fråga om marknadsstabiliserande åtgärder, särskilt exportbidrag och återtag från marknaden, utvecklingen av världsmarknadspriser och förekomsten av sektoriella begränsningar i gemenskapsbestämmelserna. Råvaror som är underställda produktionskvoter skall inte bedömas ha överskottskapacitet.
- b) Särskilt för fiske- och vattenbrukssektorn, sektorns särdrag och de bestämmelser som reglerar den, särskilt riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektor för fiske och vattenbruk ⁽³²⁾ och rådets förordning (EG) nr 2468/98 ⁽³³⁾.

5.3 BERÄTTIGANDE TILL ORDNINGAR FÖR UNDSÄTTNINGS- OCH OMSTRUKTURERINGSSTÖD

- 72) Punkt 65, som avser berättigande till ordningar för undsättnings- och omstruktureringsstöd till små och medels-

tora företag och särskilt undantaget från kravet på enskild anmälan av sådant stöd, är inte tillämplig på jordbrukssektorn (produktion, bearbetning och saluföring). Inom denna sektor och inom ramen för de ordningar som hädanefter kommer att godkännas kan stöd till förmån för små och medelstora företag undantas från kravet på enskild anmälan om de inte uppfyller villkoren i den punkten.

5.4 KAPACITETSMINSKNING

- 73) Kommissionen kommer på begäran av den berörda medlemsstaten att i stället för de allmänna bestämmelserna om kapacitetsminskning i dessa riktlinjer tillämpa följande bestämmelser för aktörer inom jordbrukssektorn.

a. Allmänt fall

- 74) Om det finns en strukturell överkapacitet gäller kravet på oåterkallelig minskning eller nedläggning av produktionskapacitet enligt punkterna 35–39. För jordbruksråvaruproduktion ersätts emellertid detta krav med kravet att kapacitetsminskningen eller nedläggningen består i minst 5 år enligt följande:

- i) För åtgärder som särskilt inriktas på vissa varor eller aktörer måste minskningen av produktionskapaciteten normalt uppgå till 16 % ⁽³⁴⁾ av den kapacitet som omstruktureringsstödet faktiskt avser.
- ii) För andra åtgärder utan sådan inriktning måste kapacitetsminskningen normalt uppgå till 8 % ⁽³⁴⁾ av produktionsvärdet av de varor för vilka det råder strukturell överkapacitet på marknaden och som omstruktureringsstödet faktiskt avser.

- 75) När beslut fattas om berättigande till omstruktureringsstöd samt stödbelopp, skall ingen hänsyn tas till enskilda aktörers skyldighet att rätta sig efter gemenskapens kvoter eller till bestämmelser om detta.

b. Särskilda bestämmelser för små jordbruksföretag

- 76) Med små jordbruksföretag avses i detta tillkännagivande aktörer inom jordbrukssektorn med högst tio årsarbetsenheter.

⁽³¹⁾ I dessa riktlinjer avses med jordbrukssektorn alla aktörer som är involverade i produktion av eller handel med varor som återfinns i förteckningen i bilaga I till fördraget, inklusive sektorn för fiske och vattenbruk, samtidigt som denna sektors särdrag och de gemenskapsbestämmelser som reglerar den beaktas.

⁽³²⁾ EGT C 100, 27.3.1997, s. 12.

⁽³³⁾ EGT L 312, 20.11.1998, s. 19.

⁽³⁴⁾ När det gäller omstruktureringsstöd som beviljas i stödområden, inbegripet mindre gynnade områden, minskas kravet på kapacitetsminskning med två procentenheter.

77) För små jordbruksföretag kan kravet på oåterkallelig minskning eller nedläggning av kapacitet uppfyllas på den berörda marknaden (utan att det nödvändigtvis tillämpas enbart på mottagarna av omstruktureringsstödet, eller ens endast på några av dem). Om inte annat följer av den gemensamma jordbrukspolitikens bestämmelser kan medlemsstaterna välja vilket kapacitetsminskningssystem de vill tillämpa för små jordbruksföretag. I sådana fall måste medlemsstaterna, som allmän regel, visa

i) att systemet när det gäller åtgärder som särskilt inriktas på vissa varor eller aktörer minskar produktionskapaciteten i den berörda medlemsstaten för den eller de varor för vilka det råder strukturell överkapacitet på marknaden med 10 % ⁽³⁴⁾ i förhållande till den kapacitet som omstruktureringsstödet faktiskt avser,

ii) för andra åtgärder utan sådan inriktning måste denna kapacitetsminskning uppnå 5 % ⁽³⁴⁾ av produktionsvärdet av de varor för vilka det råder strukturell överkapacitet på marknaden och som omstruktureringsstödet faktiskt avser. Denna minskning kan ske antingen för de varor som faktiskt drar nytta av omstruktureringsstödet eller för någon annan vara som återfinns i förteckningen i bilaga I i fördraget och för vilken det råder strukturell överkapacitet på marknaden.

Medlemsstaten måste också kunna visa att kapacitetsminskningen utgör ett tillägg till sådana eventuella nedskärningar som skulle genomförts även om omstruktureringsstödet inte hade givits.

78) Om nedskärningsåtgärderna inte avser stödmottagarens produktionskapacitet skall de genomföras senast två år efter det att tröskelvärdet i punkterna 79, 80 och 81 har uppnåtts.

c. Särskilda omständigheter för alla aktörer inom jordbrukssektorn

79) Inom denna sektor kan också mycket ringa stödbelopp omfattas av artikel 87.1 i fördraget. Kommissionen erkänner de praktiska problem som när det gäller jordbruksråvaruproduktion (och indirekt för förädling och saluföring av varor som återfinns i förteckningen i bilaga I i fördraget) är förenade med den minskning av kapaciteten som med hänsyn till det gemensamma intresset krävs för ett undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget, och gör undantag från kravet på kapacitetsminskning i följande situationer under förutsättning att alla andra villkor är uppfyllda:

i) När det gäller åtgärder som särskilt inriktas på en viss kategori varor eller aktörer, om de beslut som avser samtliga stödmottagare under en period på tolv månader i följd inte sammanlagt avser en varumängd som överstiger 3 % av den totala årsproduktionen av den varan i det landet.

ii) När det gäller andra åtgärder utan sådan särskild inriktning, om de beslut som avser samtliga stödmottagare under en period på tolv månader i följd inte sammanlagt avser ett värde som överstiger 1,5 % av det totala värdet av årsproduktionen av jordbruksprodukter i det landet.

80) På begäran av den berörda medlemsstaten får de geografiska hänvisningarna i punkt 79 i och ii för varje åtgärd fastställas på regional nivå. Produktionen i ett land (eller en region) skall alltid fastställas på grundval av de normala produktionsnivåerna i landet (i allmänhet genomsnittet för de tre senaste åren). Det är värdet och volymen av stödmottagarnas produktion innan beslutet om att bevilja stöd fattades, som skall beaktas.

81) Undantag från kravet på kapacitetsminskning innebär inte i något fall att investeringsstöd kopplat till verksamheter som är underställda sektorsbegränsningar tolereras.

82) När gränserna för undantag från kapacitetsminskningen enligt punkterna 79, 80 och 81 överskrids gäller följande:

i) Den kapacitetsminskning som skall uppnås skall fastställas på grundval av den totala kapacitet som stödet avser och inte bara den del som överskrider tröskelvärdena.

ii) När det gäller andra stödmottagare än små jordbruksföretag, som redan har beviljats stöd när tröskelvärdena uppnås, får kapacitetsminskningen verkställas genom åtgärder motsvarande dem som anges i punkterna 76, 77 och 78.

5.5 PRINCIPEN OM "EN ENDA GÅNG"

83) Principen om att omstruktureringsstöd endast får beviljas en enda gång är tillämplig även på jordbrukssektorn. För enskilda stöd och ordningar för undsättnings- och omstruktureringsstöd inom sektorn för primär jordbruksproduktion är dock, med avvikelse från punkterna 48–51 och 67 d, den period under vilken ytterligare stöd endast får beviljas om sådana exceptionella och oförutsebara förhållanden råder som företaget inte ansvarar för mins-

kad till fem år. Undantagen från denna princip behöver inte anmälas enskilt till kommissionen, under förutsättning att de beviljas i överensstämelse med de villkor för ordningen som godkänts av kommissionen. Ändringar av ordningar för omstrukturerings- och undsättningsstöd som gjorts för att beakta sådan utveckling på marknaden som inte kunde förutses när ordningarna godkändes av kommissionen kommer att granskas från fall till fall.

5.6 ÖVERVAKNING OCH ÅRLIGA RAPPORTER

84) När det gäller övervakningen och de årliga rapporterna inom jordbrukssektorn är bestämmelserna i kapitlen 3 och 4 tillämpliga, med undantag för skyldigheten att lämna in en förteckning över samtliga företag som får stöd inom ramen för stödordningar samt vissa upplysningar (punkt 69 a–g) som skall lämnas för vart och ett av dem. Den sistnämnda skyldigheten gäller inte små jordbruksföretag.

85) Om bestämmelserna i punkterna 73–82 har återopats skall rapporten också ange antingen

- a) uppgifter om den produktionsvolym (eller det produktionsvärde som stödet faktiskt har använts för och den kapacitetsminskning som har verkställts i enlighet med dessa punkter, eller
- b) uppgifter som visar att villkoren för undantag från kravet på kapacitetsminskning i punkterna 79–81 är uppfyllda.

5.7 DEFINITION AV STÖDOMRÅDEN

86) Med stödområden (se punkterna 53 och 54) avses i dessa riktlinjer, när det gäller jordbrukssektorn, även mindre gynnade områden enligt rådets förordningen (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar ⁽³⁵⁾.

6. LÄMPLIGA ÅTGÄRDER ENLIGT ARTIKEL 88.1

87) Kommissionen föreslår med stöd av artikel 88.1 i fördraget medlemsstaterna följande lämpliga åtgärder beträffande deras befintliga stödordningar. Kommissionen avser att förena godkännandet av alla framtida stödordningar med villkor om att nedanstående bestämmelser iakttas:

6.1 ENSKILD ANMÄLAN AV SAMTLIGA STÖD TILL INVESTERINGAR I MATERIELLA TILLGÅNGAR UNDER OMSTRUKTURERINGSPERIODEN

88) När ett stort företag mottar ett omstruktureringsstöd som granskats i enlighet med dessa riktlinjer, kan beviljandet av allt annat investeringsstöd under omstruktureringsperioden, även om det beviljas i enlighet med en redan godkänd ordning, påverka omfattningen av de uppvägande åtgärder som kommissionen skall besluta om.

89) Under omstruktureringsperioden för ett sådant företag skall allt stöd till investeringar i materiala tillgångar (oavsett om det syftar till att främja regional utveckling, miljöskydd eller andra ändamål) som beviljas efter den 30 juni 2000 anmälas enskilt, dock inte om det omfattas av den gällande regeln om stöd av mindre betydelse (förumbart stöd) ⁽³⁶⁾.

6.2 KOMMISSIONEN SKALL UNDERRÄTTAS OM VARJE STÖD SOM BEVILJAS DET STÖDMOTTAGANDE FÖRETAGET

90) När det stora företaget mottar ett omstruktureringsstöd som granskats i enlighet med dessa riktlinjer krävs för övervakningen av att kommissionens beslut om sådant stöd tillämpas en stor öppenhet i fråga om senare stöd företaget kan motta, även inom ramen för en redan godkänd stödordning och även om detta senare stöd inte behöver anmälas enskilt enligt punkterna 88 och 89.

91) Från och med den 30 juni 2000 skall medlemsstaten i anmälan av ett omstruktureringsstöd till ett sådant företag ange alla stöd, oavsett slag, som den avser bevilja det stödmottagande företaget under omstruktureringsperioden, dock inte om de omfattas av den gällande regeln om stöd av mindre betydelse.

92) På samma sätt skall medlemsstaten i de rapporter som lämnas in enligt punkterna 45, 46 och 47 i dessa riktlinjer ange annat stöd som beviljats stödmottagaren under den period för vilken stödet beviljats och det stöd som den avser bevilja det stödmottagande företaget under omstruktureringsperioden, dock inte om det omfattas av den gällande regeln om stöd av mindre betydelse.

93) Kommissionen förbehåller sig rätten att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i fördraget i fråga om samtliga stöd, om det finns risk för att kraven i dessa riktlinjer kringgås vid beviljandet av stöd inom ramen för godkända stödordningar.

⁽³⁵⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁶⁾ EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

6.3. ANPASSNING TILL DESSA RIKTLINJER AV BEFINTLIGA ORDNINGAR FÖR STÖD TILL UNDSÄTTNING OCH OMSTRUKTURERING

- 94) Medlemsstaterna skall anpassa de av sina befintliga ordningar för stöd till undsättning och omstrukturering som är i kraft efter den 30 juni 2000 så att de efter den dagen är i överensstämmelse med dessa riktlinjer och i synnerhet med bestämmelserna i kapitel 4.
- 95) För att kommissionen skall kunna kontrollera att anpassningen genomförs, skall medlemsstaterna före den 31 december 1999 lämna in en förteckning över samtliga sådana ordningar till kommissionen. Därefter, och senast den 30 juni 2000, skall de översända upplysningar som är tillräckligt utförliga för att kommissionen skall kunna kontrollera om ordningarna anpassats till dessa riktlinjer.

7. SLUTBESTÄMMELSER, IKRAFTTRÄDANDE, VARAKTIGHET OCH ÖVERSYN AV RIKTLINJERNA

7.1 ÄNDRING AV RIKTLINJERNA FÖR REGIONALSTÖD

- 96) Punkt 4.4 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål⁽³⁷⁾ ändras, genom att texten från och med "utom då ..." till och med slutet av punkt 4.4 stryks. Enligt den texten uteslöts övertagandet av ett företag i svårigheter ur definitionen på en nyinvestering, varför ett sådant övertagande inte berättigade till regionalstöd. Detta uteslutande är följaktligen inte längre i kraft. Det framhålls emellertid att om ett företag övertar ett annat företag i svårigheter, skall det särskilt visas att villkoret i punkt 4.5 uppfylls, nämligen att transaktionen sker på marknadsmässiga villkor.

7.2 IKRAFTTRÄDANDE OCH VARAKTIGHET

- 97) Med förbehåll för följande bestämmelser träder dessa riktlinjer i kraft den dag de offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. De förblir i kraft under fem år, om annat inte anges i ett nytt beslut.

7.3 STÖD TILL SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG

- 98) Undsättnings- och omstruktureringsstöd till små och medelstora företag (enskilda stöd och ordningar) som anmäls före den 30 april 2000 bedöms enligt de riktlinjer som är i kraft innan dessa riktlinjer antas. Förlängningen av giltighetstiden för de riktlinjer som gäller innan dessa riktlinjer träder i kraft som meddelades medlemsstaterna och offentliggjordes i ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 10 mars 1999 (se fotnot 2) förnyas följaktligen för sådana stöd.
- 99) Det bör påpekas att samtliga ordningar som är avsedda att förbli i kraft efter den 30 juni 2000 fortfarande omfattas av den lämpliga åtgärd som nämns i punkterna 94 och 95.

7.4 STÖD TILL STORA FÖRETAG

- 100) Med förbehåll för följande bestämmelser kommer kommissionen att granska förenligheten med den gemensamma marknaden av varje stöd till undsättning eller omstrukturering av stora företag på grundval av dessa riktlinjer från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

De anmälningar som registrerats hos kommissionen före den dagen granskas emellertid enligt de kriterier som var i kraft när anmälan gjordes.

7.5 ICKE ANMÄLT STÖD

- 101) Kommissionen kommer att granska förenligheten med den gemensamma marknaden av alla undsättnings- eller omstruktureringsstöd som beviljas utan kommissionens godkännande och därmed i strid med artikel 88.3 i fördraget
- a) på grundval av dessa riktlinjer om stödet, eller en del av det, beviljades efter det att riktlinjerna offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*,
- b) på grundval av de riktlinjer som var i kraft när stödet beviljades i alla andra fall.

⁽³⁷⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

BILAGA I

FORMULÄR FÖR ANMÄLNING AV ENSKILDA OMSTRUKTURERINGSSTÖD

I. Upplysningar om företaget

- Företagets namn.
- Organisationsform.
- Verksamhetsområde med angivande av NACE-kod.
- Viktigaste aktieägare med angivande av deras respektive aktieinnehav.
- Samtliga avtal mellan aktieägare (om den inre cirkelns sammansättning, förköpsrätt, m.m.).
- Om detta företag tillhör en koncern, kopia av en fullständig och aktuell organisationsplan över hela koncernen som visar sambanden vad gäller ägarförhållanden och rösträttigheter.
- Om företaget bildades genom förvärv av tillgångar efter en likvidation eller ett ackord skall samma upplysningar som ovan anges för det berörda företaget eller de berörda företagen.
- Lokaliseringen av samtliga större produktionsanläggningar i hela världen, med angivande av antal anställda.
- Om detta företag behandlas som ett litet eller medelstort företag skall medlemsstaten visa att företaget uppfyller samtliga krav i gemenskapens definition av små och medelstora företag. I förekommande fall skall medlemsstaten även förklara varför detta lilla eller medelstora företag inte kan omfattas av en ordning för omstruktureringsstöd till små och medelstora företag (finns ingen sådan ordning, företaget uppfyller inte villkoren för berättigande).
- Om möjligt kopior av de tre senaste resultaträkningarna, och i varje fall av den senaste resultaträkningen.
- I förekommande fall en kopia av varje domstolsbeslut om förordnande av en tillfällig förvaltare eller inledning av ett undersökningsförfarande.

II. Marknadsundersökningar

Medlemsstaten skall lämna in en kopia av en marknadsundersökning för den marknad eller de marknader som det företag som är i svårigheter är verksamt på, och ange vilket företag som har gjort undersökningen. Undersökningen skall i synnerhet innehålla följande:

- En exakt definition av den marknad undersökningen gäller.
- Namnet på de viktigaste konkurrenterna med angivande av deras respektive marknadsandelar på världsmarknaden, gemenskapsmarknaden eller den nationella marknaden beroende på vad som är relevant.
- De senaste årens utveckling av marknadsandelarna för det företag som är i svårigheter.
- En bedömning av den sammanlagda produktionskapaciteten och efterfrågan i gemenskapen, med slutsatser om huruvida det råder överkapacitet på marknaden.
- Väntad utveckling i gemenskapen under de närmaste fem åren vad gäller efterfrågan, den sammanlagda kapaciteten samt priserna på marknaden.

III. Beskrivning av stödet

- Visat att det endast är det berörda företaget som är i svårigheter och att svårigheter inte är en följd av en godtycklig kostnadsfördelning inom en koncern.
- Ange om företaget redan har mottagit undsättningsstöd och om så är fallet, ange vilken dag det beviljades och bifoga ett åtagande från medlemsstaten att lämna en omstrukturerings- eller likvidationsplan.
- Ange om företaget, eller de av dess dotterbolag som har minst 25 % av kapitalet eller rösträttigheterna, tidigare har mottagit omstruktureringsstöd eller stöd som betraktats som sådant. Om så är fallet, ange kommissionens tidigare beslut.

- Ange stödformen och det belopp till vilket de finansiella fördelarna uppgår totalt.
- Ange vilka åtgärder medlemsstaten föreslår för att uppväga snedvridningen av konkurrensen i gemenskapen.
- Ange alla stöd, oavsett slag, som företaget kan komma att ta emot under omstruktureringsperioden, om stöden inte omfattas av den gällande regeln om stöd av mindre betydelse.

IV. Omstruktureringsplan

Medlemsstaten skall lämna in en omstruktureringsplan i enlighet med bestämmelserna i punkterna 29–47, som minst innehåller följande upplysningar:

- Beskrivning av de olika antaganden om utvecklingen på marknaden som framkommit genom marknadsundersökningen.
- Analys av de olika omständigheter som lett till att företaget hamnat i svårigheter.
- Beskrivning av den strategi som föreslås företaget för de närmaste åren.
- Beskrivning av olika planerade omstruktureringsåtgärder med angivande av kostnaden för var och en.
- Jämförande bedömning av de ekonomiska och sociala konsekvenserna, på regional eller nationell nivå, av att det stödmottagande företaget försvinner och av genomförandet av omstruktureringsplanen.
- Tidsplan för genomförandet av de olika åtgärderna och ett sista datum då omstruktureringsplanen skall vara helt genomförd.
- Mycket noggrann beskrivning av hur omstruktureringen finansieras:
 - Användning av fortfarande tillgängligt eget kapital.
 - Intäkter från försäljning av tillgångar eller dotterbolag.
 - Medel från privata aktieägare och större banker.
 - Offentliga medel och styrkande av behovet av beloppet i fråga.
 - I förekommande fall användning av återbetalningspliktiga lån eller införande av en klausul om återbetalning av stödet efter återgång till lönsam drift.
- Preliminära resultaträkningar för de närmaste fem åren med uppskattningar av avkastningen på eget kapital och känslighetsanalyser baserade på flera olika scenarion.
- Protokoll från förhandlingar med företagets fackföreningar beträffande den planerade omstruktureringen.
- Namn på den eller de personer som utarbetat omstruktureringsplanen samt datum.

V. Medlemsstatens åtagande

Medlemsstaten skall lämna in ett åtagande att i de rapporter som avser godkända omstruktureringsstöd lämna alla relevanta upplysningar om de stöd, oavsett slag, som under omstruktureringsperioden beviljas det företag som tar emot omstruktureringsstödet, oavsett om de stöden beviljas inom ramen för en ordning eller inte.

BILAGA II

FORMULÄR FÖR ANMÄLAN AV UNDSÄTTNINGSSTÖD

Nödvändiga upplysningar om företaget

Företagets namn:

Organisationsform:

Verksamhetsområde:

Antal anställda (i förekommande fall sammanlagt i koncernen):

Driftskostnader och finansiella kostnader under de senaste tolv månaderna:

Högsta planerade lånebelopp:

Utlånarens namn:

Handlingar som skall lämnas in

- Den senaste resultaträkningen samt verksamhetsberättelsen eller ett domstolsbeslut om att inleda ett undersökningsförfarande enligt nationell bolagslagstiftning i fråga om företaget.
 - Åtagande från medlemsstaten att inom högst sex månader från och med den dag då undsättningsstödet beviljas lämna kommissionen antingen en omstruktureringsplan, en likvidationsplan eller ett bevis på att lånet och stödet helt och hållet återbetalats.
 - Likviditetsbudget för de följande sex månaderna med angivande av vilka belopp som skall lånas kortfristigt.
 - Kopia av erbjudandet om lån i samband med undsättningen av det företag som är i svårigheter. Erbjudandet skall innehålla villkoren för utbetalningen av lånet och återbetalningen.
 - Kopia av utkastet till lånegarantin i de fall en sådan planeras.
-

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget**Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar**

(1999/C 288/03)

Datum för antagande av beslutet: 3.9.1999http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Medlemsstat:** Italien**Stöd nr:** N 119/99**Benämning:** Åtgärder till förmån för mjölksektorn**Syfte:** Att underlätta anläggningarnas anpassning till gemenskapens normer för produktion och saluföring av mjölk och mjölkprodukter**Rättslig grund:** Articolo 1, paragrafo 2, della legge n. 423 del 2 dicembre 1998 «Interventi strutturali e urgenti nel settore agricolo, agrumicolo e zootecnico»**Budget:** 60 miljarder italienska lire (30,99 miljoner euro)**Stödnivå eller stödbelopp:**

- Investeringar i jordbruksföretag: 35 % (75 % i mindre gynnade jordbruksområden)
- Stöd till kvalitetskontroller: 70 %
- Investeringar i bearbetningsledet för mjölkprodukter: 55 % (75 % i mål 1-områden)

Varaktighet: Obestämld

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 3.9.1999**Medlemsstat:** Italien**Stöd nr:** N 128/99**Benämning:** Förlängning av de bestämmelser som gäller för den programplanering som har förhandlats fram inom sektorerna för jordbruk och fiske**Syfte:** Att inbegripa sektorerna för jordbruk och fiske i de lokala åtgärderna för att öka sysselsättningen**Rättslig grund:**

- Articolo 10, comma 1, del decreto legislativo 30 aprile 1998 n. 173
- Deliberazione CIPE 11 novembre 1998, n. 127
- Progetto di decreto del ministero del Tesoro, del bilancio e della programmazione economica recante le modalità di attuazione degli strumenti della programmazione negoziata, in attuazione al punto 2 A) della Deliberazione CIPE 11 novembre 1998, n. 127

Budget: Ej fastställd**Stödnivå eller stödbelopp:** Varierande beroende på åtgärderas art**Varaktighet:** Ej fastställd

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

Datum för antagande av beslutet: 3.9.1999**Medlemsstat:** Italien (Piemonte)**Stöd nr:** N 376/99**Benämning:** Normer för utveckling av det ekologiska jordbruket**Syfte:** Att utveckla det ekologiska jordbruket**Rättslig grund:** Disegno di legge regionale n. 297 «Norme per lo sviluppo dell'agricoltura biologica»**Budget:** Ej fastställt**Stödnivå eller stödbelopp:** 80 % för administrativa kostnader i sammanslutningar för producenter med ekologisk produktion**Varaktighet:** Ej fastställt

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 3.9.1999**Medlemsstat:** Portugal**Stöd nr:** N 424/99**Benämning:** Stöd till lagring av potatis och lån till köp av matpotatis**Syfte:** Att stabilisera potatismarknaden i Portugal**Rättslig grund:**

- Projecto de Despacho conjunto do Ministro das Finanças e do Ministro da Agricultura
- Projecto de Decreto-lei que cria uma linha de crédito para financiamento da aquisição de batata de consumo

Budget:

- Privat lagring: 80 miljoner portugisiska escudos (0,399 miljoner euro)
- Lån: 4 miljarder portugisiska escudos (19,95 miljoner euro)

Stödnivå eller stödbelopp:

- Privat lagring: 8 escudos/kg (39,9 euro/ton)
- Lån: 30 escudos/kg (149,64 euro/ton)

Varaktighet: 4 månader från och med beslutets antagande

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget**Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar**

(1999/C 288/04)

(Text av betydelse för EES)

Datum för antagande av beslutet: 6.7.1999**Medlemsstat:** Spanien (Katalonien)**Stöd nr:** N 154/99**Benämning:** Förlängning av stödordning N 862/95 – Åtgärder till förmån för behandling av industriavfall**Syfte:** Att stödja miljöförbättrande investeringar. Att stödja miljöutredningar**Rättslig grund:** Decisión de la Generalitat de Cataluña**Budget:** 400 miljoner pesetas (2,4 miljoner euro) per år**Stödnivå eller stödbelopp:**

- 15 % brutto för anpassning till obligatoriska normer
- 30 % brutto för överskridande av obligatoriska normer
- 40 % brutto för stöd på förmånliga villkor (80 % för kostnader under 3 005 euro för miljöutredningar)
- Subventioner på 10 % för små och medelstora företag

Varaktighet: 2000–2004**Övriga upplysningar:** Årsredovisning. Anmälan om refinansiering och ändring av stödets innehåll.

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 20.7.1999**Medlemsstat:** Belgien**Stöd nr:** N 644/98**Benämning:** "Vlamivorm"**Syfte:** För att stimulera utbildning**Rättslig grund:** Het decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen in vorming**Budget:** EUR 74 miljoner**Stödnivå eller stödbelopp:** När det gäller små företag, begränsat till EUR 620 per anställd. I andra fall EUR 248 per anställd. I fall där ytterligare nya arbeten skapades under 1998 kan summorna ökas med EUR 124 eller EUR 248 om det rör sig om arbeten för lågutbildade långtidsarbetslösa.**Varaktighet:** 1999**Övriga upplysningar:** Rapport

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 20.7.1999**Medlemsstat:** Nederländerna**Stöd nr:** N 600/98**Benämning:** FoU-program för förnybar energi**Syfte:** För att stödja industriforskning inom området för förnybar energi och för att stimulera samarbete mellan kunskapsinfrastruktur och industri**Rättslig grund:** Kaderwet EZ-subsidies**Budget:** NLG 15 miljoner (EUR ca 6,7 miljoner)**Varaktighet:** 1999–2002

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 22.7.1999**Medlemsstat:** Spanien (Aragonien)**Stöd nr:** N 340/99**Benämning:** Stöd för skapande av arbetstillfällen genom omorganisering av arbetstid – Aragonien**Syfte:** Skapande av arbetstillfällen i Aragonien efter omorganisering av arbetstid**Rättslig grund:** Decreto del Gobierno de Aragón sobre medidas incentivadoras a la creación de empleo como consecuencia de la reordenación del tiempo de trabajo**Budget:** ESP 20 miljoner (120 202,42 euro) för 1999**Stödnivå eller stödbelopp:** ESP 500 000 (3 005 euro) per person utan arbete som anställs på heltid med tillsvidarekontrakt. ESP 200 000 (1 202 euro) när det handlar om personer över 40 år, kvinnor, handikappade, långtidsarbetslösa eller unga utan kvalifikationer.

Varaktighet: Obestämd

Övriga upplysningar: Årlig rapport

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 1.9.1999

Medlemsstat: Österrike (Kärnten)

Stöd nr: N 249/99

Benämning: Ekonomisk utvecklingsfond – Kärnten

Syfte: Att stödja regional ekonomisk utveckling

Rättslig grund: Kärntner Wirtschaftsförderungsfondsgesetz

Budget: Cirka 23 miljoner euro per år

Stödnivå eller stödbelopp: Investeringsstöd: 15 %/7,5 % för små och medelstora företag i enlighet med regionalstödsplanen

Varaktighet: 1.1.2000 till och med 31.12.2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 1.9.1999

Medlemsstat: Spanien

Stöd nr: N 393/99

Benämning: Utvecklingsplan för verkstadsteknik

Syfte: Forsknings- och utvecklingsstöd

Rättslig grund: Orden Ministerial

Budget: ESP 13 060 miljoner (EUR 78,492 miljoner)

Stödnivå eller stödbelopp:

- 75 % för tekniska genomförbarhetsstudier som föregår det industriella forskningsarbetet
- 50 % till tekniska genomförbarhetsstudier som föregår utvecklingsverksamheten
- 50 % för industriforskningsprojekt och 25 % för utvecklingsarbete
- Tillägg med 10 % för små och medelstora företag, med 10 % för stödområden enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget och med 5 % för stödområden enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget

Varaktighet: 1999–2003

Övriga upplysningar: Årlig rapport

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(1999/C 288/05)

Datum för antagande av beslutet:	7.9.1999
Medlemsstat:	Belgien
Stöd nr:	N 499/99
Benämning:	Åtgärder till förmån för producenter som drabbats av dioxinkrisen
Syfte:	Att ge stöd åt sektorn för animalieproduktion som drabbats av dioxinkrisen
Rättslig grund:	Protokoll mellan belgiska staten och belgiska banksammanslutningen (Association Belge de Banques)
Budget:	25 miljarder belgiska franc (cirka 619 miljoner euro)
Stödnivå eller stödbelopp:	Maximal stödnivå: 10,2 % av lånebeloppet
Varaktighet:	Åtta år
Övriga upplysningar:	— Inlämnande av nationella genomförandebestämmelser — Inlämnande av en årlig rapport om åtgärdens genomförande

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget**Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar**

(1999/C 288/06)

(Text av betydelse för EES)

Datum för antagande av beslutet: 17.3.1999**Medlemsstat:** Italien (Lombardiet)**Stöd nr:** N 648/98**Benämning:** Undsättningsstöd i form av statliga garantier på banklån till Enterprise SpA, företag under tvångslikvidation**Syfte:** För att hjälpa företaget att avsluta och fortsätta med sina aktiviteter och för att uppbära fordringar från Libyens myndigheter (byggnadsverksamhet)**Rättslig grund:** Legge 3.4.1979 n. 95**Stödnivå eller stödbelopp:** ITL 32,250 miljarder (EUR 16,7 miljarder)**Varaktighet:** Sex månader

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 26.5.1999**Medlemsstat:** Italien**Stöd nr:** N 180/99**Benämning:** Stödordning för varvsindustrin 1999–2003**Syfte:** Varvsindustrin**Rättslig grund:** Disegno di legge recante misure di sostegno all'industria cantieristica navale e armatoriale e alla ricerca applicata nel settore navale**Budget:** Budget 1999: ITL 44 000 miljoner (22 724 103 euro)**Stödnivå eller stödbelopp:** I överensstämmelse med rådets förordning (EG) nr 1540/98**Varaktighet:** 1999–2003

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 21.4.1999**Medlemsstat:** Spanien (Navarra)**Stöd nr:** N 94/99**Benämning:** Stöd till Rockwool Peninsular SA, Spanien (Navarra)**Syfte:** Investeringsstöd och stöd till skapande av arbetstillfällen (mineralull)**Rättslig grund:** Decreto Foral n° 1/1982 de 16 de septiembre de 1982**Stödnivå eller stödbelopp:** 13,2 % nettobidragsekvivalent**Varaktighet:** Två år**Övriga upplysningar:** Årlig rapport under två år

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 25.8.1999**Medlemsstat:** Frankrike**Stöd nr:** N 276/99**Benämning:** EURIMUS – Eureka-programmet 1884**Syfte:** Stöd till europeiska samarbetsprojekt för forskning och utveckling inom området för mikrosystem**Rättslig grund:** Régime filière électronique**Budget:** 54 miljoner euro**Stödnivå eller stödbelopp:** Högst 50 %**Varaktighet:** Till och med september 2003

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 25.8.1999

Medlemsstat: Tyskland, Bayern

Stöd nr: N 343/99

Benämning: Bayerskt låneprogram till små och medelstora företag

Syfte: Främja investeringar som görs av små och medelstora företag

Rättslig grund: Richtlinie zur Durchführung des Bayerischen Kreditprogramms für die Förderung des Mittelstandes in Verbindung mit allgemeinen haushaltrechtlichen Bestimmungen

Budget: Planerat för 1999 och 2000: DEM 80 miljoner årligen (EUR 40 miljoner) (+ DEM 9 miljoner från ERUF)

Stödnivå eller stödbelopp: Högst:

— 15 % till små företag

— 7,5 % till medelstora företag

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 25.8.1999

Medlemsstat: Österrike

Stöd nr: N 367/99

Benämning: ERP:s turistprogram

Syfte: Främjande av investeringar inom turistnäringen

Rättslig grund: Richtlinien für das ERP-Tourismus-Programm; ERP-Fonds-Gesetz

Budget: Bidrag motsvarande ATS 60 miljoner (4,36 miljoner euro) per år

Stödnivå eller stödbelopp: Får i inget fall överstiga 15 % brutto för små företag och 7,5 % brutto för medelstora företag och får i stödområden inte överstiga den tillåtna stödnivån för Österrike

Varaktighet: obegränsad

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 1.9.1999

Medlemsstat: Danmark

Stöd nr: N 331/99

Benämning: Ersättning för de förluster företagen gjort vid bekämpningen av sjukdomar inom vattenbruket

Syfte: Att säkerställa god hälsa hos husdjur och skydda folkhälsan genom förebyggande åtgärder, övervakning och kontroll samt bekämpning av sjukdomar hos husdjur, av zoonos och smittoämnen som ger upphov till zoonos hos husdjur, i djurfoder och animaliska produkter

Rättslig grund: Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

Stödnivå eller stödbelopp: Med iakttagande av riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom fiske- och vattenbrukssektorn (offentliggjorda i EGT C 100, 27.3.1997) och förordning (EG) nr 2468/98

Varaktighet: Ej fastställd

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 7.9.1999

Medlemsstat: Spanien (Katalonien)

Stöd nr: N 263/B/99

Benämning: Stöd till certifiering enligt ISO 9000

Syfte: Att underlätta för små och medelstora företag inom fiskesektorn att erhålla certifiering enligt ISO 9000

Rättslig grund: Resolución de 6 de marzo de 1998 por la que se aprueban las bases para la concesión de ayudas para la obtención de la certificación ISO 9000

Budget: 100 miljoner pesetas (600 000 euro) per år

Stödnivå eller stödbelopp: 30 % av utgifterna

Varaktighet: Obestämd

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

STATLIGT STÖD

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 40/99 (ex NN 178/97) — Belgien — till förmån för firma Verlipack (Vallonien)

(1999/C 288/07)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 1 juli 1999, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Belgien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Direktorat för statligt stöd II
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 98 16

Synpunkterna kommer att meddelas Belgien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

Den 16 september 1998 beslutade kommissionen ⁽¹⁾ enligt artikel 87 och följande i EG-fördraget att inte göra några invändningar mot regionen Valloniens kapitaltillskott på 8 676 273,37 euro (350 miljoner belgiska franc) till Verlipack.

Kommissionens slutsats grundade sig på de upplysningar som lämnats av Belgien, enligt vilka regionen Vallonien vid kapitaltillskottet handlat som en tillhandahållare av riskkapital under normala marknadsekonomiska förhållanden i enlighet med riktlinjerna för kapitaltillskott som ges av statliga medel ⁽²⁾. I det aktuella fallet visade det samtidiga gällande åtagandet från koncernen Heye-Glas om att tillskjuta en majoritetsandel på 12 766 516,53 euro (515 miljoner belgiska franc) till Verlipacks bolagskapital på att det fanns utsikter till att företaget på sikt skulle kunna bli lönsamt och bärkraftigt.

Genom artiklar i pressen (bl.a. i Financière Economische Tijd av den 20 oktober 1998) och ett antal klagomål uppmärksammades kommissionen på kompletterande stöd, som skulle bestå i att SRIW ⁽³⁾ skulle ha beviljat två lån på vardera 6 197 338,12 euro (250 miljoner belgiska franc) till Heye för finansiering av dess kapitaltillskott till Verlipack.

Efter anmodanden från kommissionen av den 14 december 1998 samt den 13 januari och 12 februari 1999 bekräftade Belgien genom en skrivelse av den 25 februari 1999 att dessa båda lån hade beviljats.

I sina skrivelser av den 14 december 1998 och den 23 mars 1999 gav kommissionen Belgien tillfälle att inkomma med sina synpunkter i det fall beslutet av den 16 september 1998 byggde på felaktiga upplysningar som överlämnats till kommissionen under dess utredning.

De mycket positiva prognoser för företaget som gjordes i samband med avtalet om tekniskt, finansiellt och administrativt samarbete med den tyska glaskoncernen Heye-Glas motsades dessutom av det faktum att företagen inom Verlipackkoncernen i januari 1999 inställde betalningarna och försattes i likvidation.

På grund av att kommissionen saknar upplysningar som är av avgörande betydelse för dess beslut måste den uttrycka tvivel om huruvida de mottagna uppgifterna är korrekta och fullständiga, vilket kan komma att leda till att beslutet upphävs.

Kommissionen hyser särskilt starka tvivel om att regionen Vallonien har iakttagit marknadsinvesterarprincipen.

Vid sitt kapitaltillskott till koncernen Verlipack utnyttjade Heye nämligen offentliga medel som täckte så gott som hela dess bidrag till Verlipacks kapital. En privat investerare skulle dock inte, som regionen Vallonien, dels förvärva en ägarandel på 25,35 %, dels samtidigt låna ut 12 394 676,24 euro (500 miljoner belgiska franc) till Heye för att finansiera detta företags inträde som majoritetsägare i Verlipack.

⁽¹⁾ EGT C 29, 4.2.1999, s. 13.

⁽²⁾ Europeiska gemenskapernas bulletin, 9-1984.

⁽³⁾ Société Régionale d'Investissement de Wallonie.

Eftersom det framkommit att inga privata medel tillskjutits, har alltså inte de vallonska myndigheternas kapitaltillskott skett samtidigt med ett tillskott från en privat aktieägare.

Enligt de båda avtalen för obligationslånet respektive lånet har intäkterna av denna transaktion gått till kapitalisering av Verlipackkoncernens industriföretag i Vallonien. Kommissionen konstaterar att Heyekoncernen inte har velat satsa några egna medel och påpekar i det sammanhanget att en finansiär inte skulle ha satsat riskkapital i ett företag vars lönsamhetsutsikter uppenbarligen inte har övertygat Heyekoncernen. Kommissionen drar slutligen slutsatsen att de vallonska myndigheterna, varken då de beviljade de båda lånen eller då de tillsköt nytt kapital till Verlipack, betedde sig som en privat investerare som är verksam under normala marknadsekonomiska förhållanden i fråga om bedömningen av om villkoren var godtagbara för att tillskjuta egna medel till Verlipack.

Beviljandet av de båda lånen måste därför anses utgöra olagligt stöd.

Kommissionen har undersökt stödåtgärdernas förenlighet utifrån undantaget i artikel 87.3 c i fördraget. Till grund för dess bedömning av om undantaget är tillämpligt har legat de rambestämmelser och riktlinjer som kommissionen har offentliggjort för att klargöra sin tolkning av detta undantag.

Efter denna undersökning finner kommissionen att stöden till Verlipack inte kan godkännas enligt Riktlinjerna för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽⁴⁾. Utifrån de uppgifter som kommissionen förfogar över kan de inte heller betraktas som stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller regioner. Verlipacks verksamhetsområde är marknaden för buteljer och glasförpackningar. På denna marknad sker handel inom gemenskapen, och denna handel är konkurrensutsatt. Dessutom var orsaken till att Verlipack inställde betalningarna, enligt vad företagets ledning förklarat, ett prisfall till följd av överkapacitet i glasproduktionen på marknaden i Centraleuropa. Kommissionen konstaterar slutligen att det stöd som de vallonska myndigheterna har beviljat kan påverka handelsvillkoren i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

Kommissionen förfogar för närvarande inte över uppgifter som gör det möjligt att dra slutsatsen att samtliga förutsättningar föreligger för att undantaget i artikel 87.3 c i EG-fördraget skall tillämpas på stödåtgärderna. Den har därför beslutat inleda förfarandet i artikel 88.2 i EG-fördraget i enlighet med artikel 9 i rådets förordning nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 88 i EG-fördraget⁽⁵⁾.

Enligt artikel 14 i samma förordning kan olagligt stöd komma att återkrävas från mottagaren.

⁽⁴⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

Texten till skrivelsen

„1. INLEIDING

Op 16 september 1998 besloot de Commissie geen bezwaar te maken tegen de maatregelen van het Waals Gewest ten gunste van Verlipack⁽⁶⁾, na deze maatregelen aan de artikelen 87 en volgende van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-Overeenkomst te hebben getoetst.

De inbreng door de overheid van 200 miljoen BEF kapitaal in de Holding Verlipack II⁽⁷⁾ met 150 miljoen BEF verhoogd door omzetting van een door de Waalse autoriteiten toegekende participatielening⁽⁸⁾ werd als verenigbaar met de richtsnoeren inzake kapitaalbreng door de overheid in ondernemingen⁽⁹⁾ beschouwd. Volgens de Belgische autoriteiten vond de inbreng van overheidskapitaal plaats in samenhang met de inbreng van 500 miljoen BEF privékapitaal door de groep Heye-Glas bij de verhoging van het kapitaal van de Holding Verlipack⁽¹⁰⁾ op 11 april 1997. De deelneming van de overheid in het kapitaal was dus een minderheidsdeelneming ten opzichte van de deelneming van de particuliere investeerder.

De Commissie hield ook rekening met het feit dat de maatregelen van het Waals Gewest werden genomen op grond van gunstige vooruitzichten op termijn die, zoals door de deelneming van de particuliere investeerder werd bewezen, lieten verwachten dat Verlipack levensvatbaar zou zijn. Tenslotte achtte de Commissie de overheidsmaatregelen in overeenstemming met het gedrag van een particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden.

Volgens persberichten die vanaf eind oktober 1998 verschenen, zou Verlipack echter in 1998 een structureel verlies van 715 miljoen BEF lijden. Bovendien werd gesteld dat het bij het bedrag van 500 miljoen BEF dat door de groep Heye in de Holding Verlipack I werd ingebracht, in werkelijkheid om middelen ging die in de vorm van twee obligatieleningen van elk 250 miljoen BEF van het Waals Gewest, meer bepaald van de SRIW⁽¹¹⁾ afkomstig waren.

De Commissie ontving ook verschillende klachten waarin haar aandacht op dezelfde informatie werd gevestigd en waarin haar werd gevraagd de zaak in het licht van de nieuwe elementen opnieuw te onderzoeken.

Op 14 december 1998 verzocht de Commissie de Belgische autoriteiten om opheldering. Bij brief van 23 december 1998 verzocht de Belgische regering haar een antwoordtermijn toe te kennen; dit verzoek werd op 6 januari 1999 ingewilligd.

⁽⁶⁾ PB C 29 van 4.2.1999, blz. 13.

⁽⁷⁾ Opgericht op 11.4.1997.

⁽⁸⁾ Toegekend op 7.4.1997.

⁽⁹⁾ EG-Bulletin 9-1984.

⁽¹⁰⁾ Opgericht op 24.1.1997.

⁽¹¹⁾ Société Régionale d'Investissement de Wallonie, een naamloze vennootschap van openbaar nut.

Op 13 januari 1999, na de stopzetting van de activiteiten van de fabriek te Mol (Vlaanderen) en de op 7 januari 1999 aangekondigde indiening van een aanvraag om een gerechtelijk akkoord voor de fabrieken te Jumet en Ghlin (Wallonië), werd een nieuw verzoek om inlichtingen betreffende de evolutie van Verlipack tot de Belgische autoriteiten gericht, waarin deze er enerzijds aan werden herinnerd dat zij alle door de Commissie bij brief van 23 december 1998 gevraagde inlichtingen dienden te verstrekken, en zij er anderzijds op werden geattendeerd dat de Commissie ten aanzien van nieuwe overheidsmaatregelen ten gunste van Verlipack een restrictief standpunt zou kunnen innemen.

De Rechtbank van koophandel van Turnhout sprak op 11 januari 1999 het faillissement van de vestiging van Verlipack te Mol (Vlaanderen) uit, terwijl het Tribunal de commerce van Mons op 18 januari 1999 het faillissement van de zes vennootschappen van de glasgroep Verlipack (de vestigingen te Ghlin en Jumet — Wallonië —, Verlipack Belgium, Verlipack Engineering, Verlimo en Imcourlease) uitsprak.

Bij brief van 28 januari 1999 verzocht de Belgische regering haar een bijkomende antwoordtermijn van 15 dagen toe te kennen; dit verzoek werd op 2 februari 1999 door de Commissie ingewilligd.

Bij brief van 4 februari 1999, ingeschreven op 9 februari 1999, lieten de Belgische autoriteiten weten dat het Waals Gewest, „met name rekening houdend met het laatste besluit van de Europese Commissie”, niet voornemens was de periode van het gerechtelijk akkoord te financieren. Bij brief van 16 maart 1999, ingeschreven op 18 maart 1999, bevestigde de Belgische regering in antwoord op de brief van de Commissie van 12 februari 1999 dat het Vlaams Gewest niet voornemens was maatregelen ten gunste van de vestiging te Mol te nemen.

Bij brief van 25 februari 1999, ingeschreven op 1 maart 1999, verstrekten de Belgische autoriteiten de gevraagde aanvullende inlichtingen. De Commissie zag zich op grond van die inlichtingen genoodzaakt het geheel van de in 1997 door het Waals Gewest ten gunste van Verlipack genomen maatregelen opnieuw te onderzoeken.

2. DE BEGUNSTIGDE

SA Verlipack was, totdat zij op 18 januari 1999 failliet werd verklaard, de grootste Belgische producent van hol verpakkingsglas, met een marktaandeel van 20 % in België en van 2 % in de Europese Unie en met 735 werknemers in haar fabrieken te Ghlin en Jumet (Wallonië) en te Mol (Vlaanderen). De naamlose vennootschappen Verlipack-Ghlin, Verlipack-Jumet en Verlipack Mol werden in 1985 opgericht in het kader van de door de Commissie goedgekeurde herstructurering van de holglassector⁽¹²⁾; de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van

de nationale sectoren nam een participatie van 49 % in deze vennootschappen. De twee Waalse productievestigingen van Verlipack (Jumet en Ghlin) zijn gelegen in een steungebied in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), EG-Verdrag, waarvoor een reeds door de Commissie goedgekeurde regionale steunregeling geldt⁽¹³⁾.

In 1989 verwierf het Waals Gewest overeenkomstig de bijzondere wet van 16 januari 1989 de aandelen zonder stemrecht van de vestigingen te Ghlin en Jumet, terwijl de aandelen van de vestiging te Mol aan het Vlaams Gewest werden overgedragen. Ten gevolge van verschillende kapitaalverhogingen door de particuliere aandeelhouder (Imcopack Wallonie en Imcopack Vlaanderen) verminderde nadien de overheidsdeelneming. Tenslotte verkocht het Waals Gewest in december 1996 zijn aandelen van de twee Waalse vestigingen, waarvan de waarde op 113 712 000 BEF werd geraamd, aan de groep Beaulieu.

In september 1996 sloot de Duitse industriegroep Heye-Glas een overeenkomst inzake technische bijstand met de groep Verlipack. Deze overeenkomst werd nadien, op 11 april 1997, tot bijstand op het gebied van het management en financiële bijstand uitgebreid. Op laatstgenoemde datum nam de glasgroep Heye in het kader van een kapitaalverhoging een participatie van 515 miljoen BEF in de Holding Verlipack I en het Waals Gewest de Holding Verlipack II opgericht.

3. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGELEN

3.1. Maatregelen die onder toepassing van de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 vallen

Bij de oprichting van de Holding Verlipack II, waarvan de aandeelhouder de Holding Verlipack I is met een kapitaal van 1,030 miljard BEF, dat voor de helft eigendom is van de groep Beaulieu en voor de helft van de Duitse groep Heye (die een aandeel meer bezit), nam het Waals Gewest een participatie van 200 miljoen BEF. Door omzetting van de participatielening van 150 miljoen BEF nam zijn deelneming toe tot 350 miljoen BEF, hetgeen overeenkomt met 25,35 % van het kapitaal van de Holding Verlipack II.

3.2. Maatregelen die niet onder toepassing van de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 vallen

Uit de door uw autoriteiten op 25 februari 1999 verstrekte aanvullende inlichtingen blijkt dat het Waals Gewest bijkomende maatregelen heeft genomen toen de groep Heye aandeelhouder van Verlipack is geworden. Overeenkomstig de besluiten van 8 januari en 12 maart 1997 van de raad van bestuur van de SRIW werden aan Heye twee leningen van elk 250 miljoen BEF toegekend, „d.w.z. het bedrag van de inbreng in geld van Heye in de holding A (bedrag dat overigens als kapitaal in de Holding B en vervolgens als kapitaal in de exploitatievennootschappen Verlipack is ingebracht”.

⁽¹²⁾ Steunmaatregel N 123/85.

⁽¹³⁾ PB L 312 van 9.11.1982.

Het betreft in casu:

- een op 27 maart 1997 uitgegeven obligatielening van 250 miljoen BEF met een looptijd van vijf jaar tegen een rente van 5,10 % plus 1 % risicopremie, bestemd voor het financieren van de kapitalisatie van de vestigingen te Ghlin en Jumet en van investeringen in de drie exploitatievestigingen van de groep Verlipack, waaronder de vestiging te Mol in Vlaanderen.

En clause inzake voorwaardelijke afstand van schuldvordering bepaalt dat „ingeval op de overeengekomen vervaldag van een schijf van de lening de vennootschap Holding 2 [...] en de drie exploitatievennootschappen SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin en NV Verlipack Mol failliet zouden zijn verklaard, de bedragen die de onderneming vanaf die vervaldag en met inbegrip van de op die dag vervallen termijn verschuldigd is, niet meer moeten worden terugbetaald aan de SRIW, die zich er in dat geval toe verbindt in zoverre afstand van schuldvordering te doen, mits de onderneming tot die dag regelmatig de termijnen, zowel de hoofdsom als de rente, heeft afgelost. Deze clause is evenwel niet van toepassing, indien het faillissement het gevolg is van een weloverwogen beleid van de meerderheidsaandeelhouder Heye, dat tot gevolg heeft dat de productie naar derde landen wordt overgebracht”;

- een op 28 maart 1997 toegekende lening met een looptijd van tien jaar tegen een „rente gelijk aan de Bibor-rente op zes maanden die geldt op de eerste werkdag van elk semester waarvoor ze verschuldigd is, [...], vermeerderd met 1,5 %. [...]”. De onderneming kan echter te allen tijde besluiten om voor de gehele resterende looptijd van de lening voor een vaste rente van 7 % per jaar te opteren”.

De in de leningovereenkomst opgenomen bestemmingsclausule bepaalt dat „het gehele bedrag [...] bestemd is ter financiering van de verwezenlijking van de operaties, beschreven in de als bijlage bij

deze overeenkomst gevoegde schema's”. Deze clause moest „leiden tot een verhoging in geld van het kapitaal van SA Verlipack Ghlin met ten minste 400 miljoen BEF en [...] van dat van SA Verlipack Jumet met ten minste 300 miljoen BEF, alsook tot investeringen van de drie exploitatievennootschappen van de groep overeenkomstig het investeringsplan [...]”.

De in de overeenkomst opgenomen clause inzake onmiddellijke opeisbaarheid geeft de SRIW de mogelijkheid de onmiddellijke terugbetaling van de lening te eisen in onder meer de volgende gevallen: „wanneer kennelijk onjuiste inlichtingen worden verstrekt; wanneer de onderneming een wettelijke of contractuele verplichting met betrekking tot de lening zelfs ten dele niet nakomt; in geval van niet-uitvoering van de bestemmingsclausule (financieringsoperaties) uiterlijk op 31 juli 1997; wanneer de voorziene investeringen niet op 31 december 2000 ten belope van ten minste 80 % van de voorziene bedragen zijn verwezenlijkt [...]; in geval van vrijwillige liquidatie van de vennootschappen SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin en NV Verlipack mol [...]”.

Tenslotte werd volgens de door de Belgische autoriteiten op 25 februari 1999 verstrekte inlichtingen „bij de ondertekening van de overeenkomst tussen Beaulieu en Heye overeengekomen dat deze aandelen en winstaanden (zie onderstaande tabel) vóór een eventuele nieuwe interventie van het Waals Gewest door de groep Beaulieu moesten worden ingekocht. Overeenkomstig artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 7 mei 1985 mag de inkoop prijs niet minder bedragen dan 80 % van de emissieprijs. De inkoop zou bijgevolg plaatsvinden tegen een prijs gelijk aan 80 % van de emissieprijs (10 000 BEF per aandeel en winstaandeel), maar er zouden betalingsfaciliteiten worden toegestaan in de vorm van een spreiding over termijnen van 20 % van 2001 tot en met 2005”. Uit de nieuwe inlichtingen die de Commissie heeft ontvangen, blijkt ook dat over de bedragen die op de in de overeenkomst vastgestelde data verschuldigd zijn, geen rente zal worden berekend.

Participatie van het Waals Gewest op 31.8.1996

Exploitatievestiging	Preferente aandelen zonder stemrecht	Winstaanden I	Winstaanden II	Totaal
Verlipack Jumet	2 923	2 267	17 717	
Verlipack Ghlin	5 087	3 937	8 194	
Totaal	8 010	6 204	25 911	40 125

De groep Beaulieu heeft de aandelen en winstaanden van het Waals Gewest voor een bedrag van 113 712 000 BEF ingekocht.

4. BEOORDELING

De Commissie heeft, na de inbreng van 350 miljoen BEF kapitaal door het Waals Gewest in Verlipack te hebben onderzocht, op 16 september 1998 besloten hiertegen geen bezwaar te maken.

Deze conclusie berustte op de door uw autoriteiten verstrekte inlichtingen, volgens welke het Waals Gewest zich bij de inbreng van kapitaal in Verlipack in de zin van bovengenoemde richtsnoeren had gedragen als een inbrenger van risicokapitaal onder in een markteconomie normale omstandigheden. Het feit dat de groep Heye

tegelijkertijd een meerderheidsparticipatie van 515 miljoen BEF in Verlipack had genomen, toonde aan dat de vooruitzichten inzake de rentabiliteit op termijn en de levensvatbaarheid van de onderneming goed waren.

Het faillissement van de vennootschappen van de groep Verlipack in januari 1999, waaruit blijkt dat de vooruitzichten op het ogenblik van de sluiting van de overeenkomst inzake technische en financiële bijstand en bijstand op het gebied van het management met de groep Heye ten onrechte als zeer positief waren beoordeeld, de in de pers verschenen berichten en de verschillende klachten die zij heeft ontvangen, noodzaken de Commissie uiting te geven aan twijfel omtrent de juistheid en betrouwbaarheid van de gegevens die aan haar beschikking ten grondslag lagen.

De door uw autoriteiten op 25 februari 1999 op verzoek van de Commissie verstrekte aanvullende inlichtingen bevestigen dat na de inbreng van kapitaal door het Waals Gewest in de Holding Verlipack II, waarop bovengenoemde beschikking betrekking heeft, de SRIW, een vennootschap van openbaar nut, twee leningen van elk 250 miljoen BEF aan de groep Heye heeft toegekend om zijn inbreng van kapitaal in de Holding Verlipack I en vervolgens in de Holding Verlipack II te financieren. Toen de Commissie haar beschikking gaf, beschikte zij niet over deze inlichtingen.

De Commissie wijst erop dat zij, omdat bepaalde inlichtingen ontbraken die voor bovengenoemde beschikking van doorslaggevend belang zouden zijn geweest, de regels inzake staatssteun niet op correcte en doeltreffende wijze heeft kunnen toepassen, hetgeen voor haar aanleiding kan zijn om deze beschikking te herroepen.

De Commissie herinnert eraan dat volgens punt 3.3 van bovengenoemde richtsnoeren de inbreng van vers kapitaal in een onderneming steun vormt, wanneer die inbreng plaatsvindt onder omstandigheden die niet aanvaardbaar zouden zijn voor een particuliere investeerder die onder in een markteconomie normale omstandigheden handelt.

Rekening houdend met de nieuwe inlichtingen betreffende de twee leningen die de SRIW aan de groep Heye heeft toegekend, twijfelt de Commissie er sterk aan of het Waals Gewest bij het nemen van maatregelen ten gunste van Verlipack het beginsel van de particuliere investeerder in acht heeft genomen.

Indien er geen sprake is van een inbreng van particuliere middelen, gaat de inbreng van kapitaal door de Waalse autoriteiten niet langer samen met een inbreng door een privé-aandeelhouder.

De Commissie wijst er in dit verband op dat de groep Heye bij het verstrekken van vers kapitaal aan de groep Verlipack gebruik heeft gemaakt van overheidsmiddelen in de vorm van leningen waarvan het bedrag nagenoeg gelijk is aan dat van zijn inbreng in de Holdings Verlipack. De groep Heye heeft dus geen risicokapitaal ingebracht, maar middelen die van de SRIW afkomstig zijn.

De Commissie is in deze context van oordeel dat het feit dat de groep Heye-Glas geen eigen middelen heeft ingebracht, aantoonde dat hij op het ogenblik waarop hij aandeelhouder van Verlipack werd, aan de levensvatbaarheid van de onderneming twijfelde. Deze twijfel, die ontegenzeggelijk invloed gehad op het gedrag van Heye als particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden voor wie het onder de gegeven omstandigheden niet aanvaardbaar was eigen middelen in Verlipack in te brengen, bleek later terecht te zijn toen op 18 januari 1999 de vennootschappen van de glasgroep Verlipack failliet werden verklaard.

De Commissie merkt voorts op dat een particuliere investeerder niet, zoals het Waals Gewest heeft gedaan, 850 miljoen BEF ter beschikking van Verlipack zou hebben gesteld door enerzijds een participatie van 350 miljoen BEF (25,35 % van het kapitaal) te nemen en anderzijds de groep Heye-Glas 500 miljoen BEF te lenen om zijn meerderheidsdeelneming in Verlipack te financieren. Voor de twee leningen die door de SRIW aan de groep Heye-Glas zijn toegekend om zijn inbreng van kapitaal in de groep Verlipack te financieren, zijn overheidsmiddelen gebruikt. Steun, door een staat verleend of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt en door begunstiging van de onderneming welke de steun ontvangt, de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen, valt onder toepassing van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, indien die steun die onderneming in staat stelt kapitaal te verkrijgen onder voordeliger voorwaarden dan de marktvoorwaarden. De marktvoorwaarden en de voorwaarden van de betrokken leningen moeten worden vergeleken op het tijdstip waarop die leningen werden toegekend, d.w.z. 27 en 28 maart 1997, de datum waarop de twee overeenkomsten werden ondertekend. De referentierentevoet bedroeg in België in het tweede halfjaar van 1997 7,21 %.

De obligatielening werd aan Heye toegekend tegen een rentevoet van 6,10 %. Bovendien bepaalt de in de leningsovereenkomst opgenomen clause inzake afstand van schuldvordering dat in geval van faillissement van de drie exploitatievestigingen te Jumet, Ghlin en Mol Heye-Glas niet langer gehouden is de bedragen welke op die datum, in casu 18 januari 1999, verschuldigd zijn, aan de SRIW terug te betalen. Rekening houdend met deze elementen en inzonderheid met deze clause, meent de Commissie dat de toekenning van de lening van 250 miljoen BEF aan Heye niet in overeenstemming was met het gedrag van een particuliere investeerder in een markteconomie.

Wat de tweede lening van 250 miljoen BEF betreft, deze werd aan Heye toegekend voor tien jaar en tegen de Bibor-rente (op zes maanden), d.w.z. 4,92 % van 28 maart 1997 tot en met 30 september 1997 en 5,30 % van 1 oktober 1997 tot en met 30 september 1998. Volgens het aflossingsplan zou eerst vanaf het vierde jaar, nl. op 28 maart 2000, met de terugbetaling van de lening moeten zijn begonnen. De Commissie leidt uit deze elementen af dat de toekenning van deze lening niet in overeenstemming was met het gedrag van een particuliere investeerder in een markteconomie.

Het bedrag van de twee leningen, in totaal 500 miljoen BEF, moet volgens de twee overeenkomsten, waarvan de Commissie op 25 februari 1999 (d.w.z. vijf maanden na haar bovengenoemde beschikking) een exemplaar heeft ontvangen, en volgens de besluiten van de raad van bestuur van de SRIW worden gebruikt voor een verhoging van het kapitaal van de vestigingen te Ghlin en Jumet en voor investeringen overeenkomstig het in twee fasen (1997-1999 en 2000-2001) uit te voeren investeringsplan.

De Commissie constateert bijgevolg dat de groep Heye, hoewel hij formeel de debiteur van de twee leningen voor een totaalbedrag van 500 miljoen BEF is, volgens de twee overeenkomsten dit bedrag niet voor andere doeleinden heeft kunnen gebruiken en dat dit bedrag onmiddellijk na de terbeschikkingstelling ervan naar de groep Verlipack is overgegaan. De Commissie leidt hieruit af dat de begunstigde van de in de vorm van deze leningen verleende steun de groep Verlipack was. Zij wijst erop dat, zoals reeds gezegd, de groep Heye, toen hij aandeelhouder van Verlipack is geworden, daarvoor geen eigen middelen heeft willen gebruiken. Zij merkt ook op dat een geldschietter geen risicokapitaal, met name niet als aanvulling op door de overheid ingebracht kapitaal, zou hebben geleend dat bestemd was voor een onderneming waarvan niet was aangetoond dat zij levensvatbaar was.

De Commissie concludeert dat de Waalse autoriteiten zich bij de toekenning van de twee leningen en bij de inbreng van vers kapitaal in Verlipack niet hebben gedragen als een particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden. De groep Verlipack is werkzaam op de markt voor hol verpakkingsglas, waar hij op het ogenblik waarop de steun werd verleend, een marktaandeel van 20 % in België en van 2 % in de Europese Unie had. Op deze markt vindt intracommunautaire handel plaats en bij deze handel wordt concurrentie gevoerd. „Wanneer financiële steun van een staat de positie van een onderneming ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het intracommunautaire handelsverkeer versterkt, moet dit handelsverkeer worden geacht door de steun te worden beïnvloed.”⁽¹⁴⁾

Bovendien is, naar de bestuurders van Verlipack hebben verklaard, het faillissement van de onderneming het gevolg van de ineensorting van de prijzen, die op haar beurt is toe te schrijven aan overcapaciteit bij de glasproductie op de Midden-Europese markt.

De Commissie moet hieruit de conclusie trekken dat de terbeschikkingstelling door de Waalse autoriteiten van een totaalbedrag van 850 miljoen BEF aan Verlipack deze onderneming begunstigt, het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt en de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen.

Wat meer bepaald de terbeschikkingstelling door de SRIW van 500 miljoen BEF aan Verlipack door middel van de leningen aan de groep Heye betreft, moet worden geconstateerd dat hiervan geen aanmelding bij de Commissie heeft plaatsgevonden. De Commissie betreurt dat uw autoriteiten hun verplichting uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het Verdrag om deze steun bij de Commissie aan te melden, niet zijn nagekomen, zodat deze steun als onwettig moet worden beschouwd.

Aan deze conclusie wordt niet afgedaan door het argument van uw autoriteiten dat de SRIW onmiddellijk na het faillissement van Verlipack de in de leningovereenkomsten opgenomen clausule inzake onmiddellijke opeisbaarheid heeft toegepast, „zodat geen afstand van schuldverordering heeft plaatsgevonden en dit steunelement bijgevolg is weggefallen”. De Commissie is van mening dat de steun voor een totaalbedrag van 850 miljoen BEF die Verlipack heeft ontvangen, niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is op grond van afwijkingsbepalingen in artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag, omdat de steun geen steun van sociale aard voor individuele gebruikers is, noch steun tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen. De afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 2, onder c), is niet van toepassing. De steun kan evenmin op grond van artikel 87, lid 3, onder a), b) of d), als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd. Het betreft immers geen steun ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, zoals bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), in de zin van de mededeling van de Commissie inzake de wijze van toepassing van artikel 87, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen⁽¹⁵⁾. Het betreft evenmin steun om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat op te heffen, noch steun om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen.

⁽¹⁴⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 17 september 1980 in zaak 730/79, Philip Morris/Commissie, Jurispr. 1980, blz. 2671, punt 11.

⁽¹⁵⁾ PB C 212 van 12.8.1988, blz. 2.

De Commissie dient bijgevolg op grond van de afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag de steun op zijn verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt te toetsen. Of deze afwijkingsbepaling van toepassing is, moet worden onderzocht aan de hand van de kaderregelingen en richtsnoeren waarin de Commissie op doorzichtige wijze heeft uiteengezet hoe zij deze afwijkingsbepaling uitlegt.

Gezien de situatie van de groep Verlipack, kan de betrokken steun worden onderzocht op grond van de in 1994 gepubliceerde communautaire kaderregeling inzake reddings- en herstructureringssteun voor ondernemingen in moeilijkheden⁽¹⁶⁾. De Commissie is in het huidige stadium niet in staat te concluderen dat de maatregelen van de Waalse autoriteiten met reddingssteun kunnen worden gelijkgesteld, omdat niet aan de vastgestelde voorwaarden is voldaan⁽¹⁷⁾. De Commissie kan evenmin concluderen dat het herstructureringssteun betreft die aan de in de kaderregeling vastgestelde voorwaarden voldoet. Uw autoriteiten hebben immers geen herstructureringsplan in de zin van de kaderregeling ingediend, noch op grond van realistische hypothesen uiteengezet hoe de onderneming in de toekomst zal functioneren. Meer bepaald hebben uw autoriteiten geen voldoende gegevens verstrekt om te kunnen beoordelen of de onderneming op lange termijn levensvatbaar zal zijn, zoals in de kaderregeling wordt vereist. Tenslotte is het strategische plan waarop uw autoriteiten zich hebben gebaseerd om de steun te verlenen, klaarblijkelijk niet volledig uitgevoerd, zoals blijkt uit het faillissement begin 1999. De Commissie is bijgevolg in het huidige stadium niet in staat te concluderen dat de steun voor Verlipack op grond van bovengenoemde kaderregeling kan worden goedgekeurd.

De betrokken steun kan ook worden gezien als steun om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken.

De vestigingen te Ghlin en Jumet zijn immers in een steungebied in de zin van artikel 87, lid 2, onder c), van het Verdrag gelegen. Voor dit gebied gelden door de Commissie goedgekeurde regionale steunregelingen, waarin het maximale steunplafond op 25 % netto is vastgesteld. De Commissie beschikt echter in het huidige stadium over geen enkel gegeven om de steun als investeringssteun te kunnen aanmerken, noch om te kunnen nagaan of de betrokken investeringen voor steun in aanmerking komen, noch om de steunintensiteit te kunnen berekenen.

De Commissie beschikt in het huidige stadium niet over gegevens waaruit zij zou kunnen afleiden dat de betrokken steun aan de voorwaarden voor toepassing van de afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag voldoet.

De gegevens betreffende de maatregelen van de Waalse autoriteiten waarover de Commissie beschikt, lijken erop te wijzen dat het om bedrijfssteun voor Verlipack gaat, die onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is.

Tenslotte heeft de Commissie ook nota genomen van de betalingsfaciliteiten bij de inkoop van de preferente aandelen zonder stemrecht en de winstaandelen door de groep Beaulieu voor een bedrag van 113 712 000 BEF. Zij heeft met name geconstateerd dat dit bedrag betaalbaar was in termijnen van 20 % van 2001 tot en met 2005. Aangezien de groep Verlipack op 18 januari 1999, dus vóór de vervaldag van de eerste termijn, failliet is verklaard, heeft de groep Beaulieu niets aan het Waals Gewest betaald. De Commissie sluit in het huidige stadium niet uit dat de oprichting van de twee Holdings Verlipack een voordeel voor de groep Beaulieu kan hebben betekend, in die zin dat de verkoop van de aandelen en winstaandelen aan deze groep als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag zou kunnen worden beschouwd. De onderhavige beschikking laat evenwel de kwalificatie van deze maatregel en de vraag of hij al dan niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is, onverlet.

De Commissie is op grond van het bovenstaande van oordeel dat er twijfel bestaat omtrent de verenigbaarheid met artikel 87 van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-Overeenkomst van de aan Verlipack verleende steun, te weten de inbreng van 350 miljoen BEF kapitaal door het Waals Gewest en de terbeschikkingstelling van middelen in de vorm van twee door de SRIW aan de groep Heye toegekende leningen, bestemd om zijn deelneming van 515 miljoen BEF in Verlipack te financieren.

De Commissie heeft derhalve om de hierboven uiteengezette redenen besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 88 EG-Verdrag⁽¹⁸⁾.

In het kader van deze procedure verzoekt de Commissie de Belgische autoriteiten haar binnen een maand na de kennisgeving van de onderhavige beschikking hun opmerkingen te doen toekomen, alsmede alle inlichtingen die voor de beoordeling van de steun noodzakelijk zijn, en met name:

- inlichtingen waaruit blijkt onder welke omstandigheden de SRIW heeft aanvaard de groep Heye met het oog op zijn inbreng in geld in de Holdings Verlipack I en II de twee bovengenoemde leningen toe te kennen;
- in voorkomend geval, inlichtingen waaruit blijkt op grond van welke regionale steunregeling de Waalse autoriteiten deze leningen zouden hebben kunnen toekennen;

⁽¹⁶⁾ PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12.

⁽¹⁷⁾ Achtste Verslag over het mededingingsbeleid, punt 228.

⁽¹⁸⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

- inlichtingen waaruit blijkt welke bedragen Heye, te rekenen vanaf het faillissement van de productieve-tigingen van Verlipack, uit hoofde van deze twee le-ningen aan de SRIW verschuldigd is;
- inlichtingen betreffende de stand van de akkoordpro-cedure ten aanzien van de zeven failliete vennoot-schappen en met name betreffende de Holding Ver-lipack II, waarvan volgens de door uw autoriteiten op 19 februari 1999 verstrekke inlichtingen „het eventu-ele failliet” mogelijk was;
- teneinde te kunnen beoordelen of ze voor steun in aanmerking komen, inlichtingen betreffende de om-vang en de aard van de overeenkomstig de investe-ringsprogramma's voor de periode 1997-2001 ver-wezenlijkte investeringen voor een totaalbedrag van 2,462 miljard BEF, zoals door uw autoriteiten bij het onderzoek naar de inbreng van kapitaal door het Waals Gewest in Verlipack meegedeeld. Volgens uw autoriteiten kon voor de verwezenlijking van deze investeringen op een solide financieringsverbintenis van banken worden gerekend;
- inlichtingen betreffende de nominale waarde respec-tievelijk de inschrijvingswaarde van de preferente aan-delen zonder stemrecht en de winstaandelen die tegen 80 % van de emmissieprijs werden verkocht aan de groep Beaulieu „voor een eventuele nieuwe interven-tie van het Waals Gewest”;
- inlichtingen waaruit blijkt of het Waals Gewest voor-nemens is het door de groep Beaulieu verschuldigde bedrag van 113 712 000 BEF te vorderen.

De Commissie verzoekt uw autoriteiten onverwijld een afschrift van deze brief aan de mogelijke begunstigde van de steun toe te zenden.

De Commissie herinnert België eraan dat artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag schorsende werking heeft, en zij vestigt de aandacht van België op haar aan alle lidstaten gerichte brief van 22 februari 1995, volgens welke kan worden verlangd dat op onwettige wijze verleende steun overeenkomstig de bepalingen van het nationale recht van de begunstigde wordt teruggevorderd vermeerderd met rente die wordt berekend op grond van de referen-tierentevoet die voor de berekening van het subsidie-equi-valent van regionale steun wordt toegepast; deze rente is verschuldigd vanaf de datum waarop de steun ter beschikking van de begunstigde is gesteld, tot de datum waarop hij daadwerkelijk wordt terugbetaald.”.

«1. INTRODUCTION

Le 16 septembre 1998, la Commission a décidé de ne pas soulever d'objections à l'égard des interventions de la Région wallonne en faveur de Verlipack⁽¹⁹⁾ suite à un examen des mesures à la lumière des dispositions des articles 87 et suivants du traité CE et de l'article 61 de l'accord EEE.

L'apport de capital public à hauteur de 200 millions de francs belges (BEF) à la Holding Verlipack II⁽²⁰⁾ augmenté à concurrence de 150 millions de BEF suite à la conversion d'un prêt participatif accordé par les autorités wallonnes⁽²¹⁾, a été considéré compatible avec les lignes directrices concernant les apports en capital réalisés par l'État⁽²²⁾. Selon les autorités belges, l'apport public s'est réalisé en concomitance avec l'apport privé du groupe Heye-Glas à hauteur de 500 millions de BEF à l'occasion de l'augmentation du capital de la Holding Verlipack I⁽²³⁾ du 11 avril 1997. L'intervention capitalis-tique publique est donc minoritaire par rapport à la part apportée par l'investisseur privé.

La Commission a également tenu compte du fait que les interventions de la Région wallonne se sont effectuées sur la base de perspectives favorables à terme qui, comme l'engagement de l'investisseur privé l'a prouvé, pouvaient escompter la viabilité de Verlipack. Enfin, la Commission a considéré que les interventions publiques correspon-dent au comportement d'un investisseur privé opérant dans des conditions normales d'une économie de marché.

Or, selon des articles de presse publiés depuis fin octobre 1998, Verlipack subirait une perte structurelle de 715 millions de BEF en 1998. De plus, l'apport de 500 millions de BEF du groupe Heye au capital de la Holding Verlipack I proviendrait en réalité de fonds origi-naires de la Région wallonne, la SRIW⁽²⁴⁾, sous forme de deux prêts obligataires à hauteur de 250 millions de BEF chacun.

La Commission a également reçu plusieurs plaintes atti-rant son attention sur les mêmes informations et deman-dant un réexamen du dossier au vu des éléments nouveaux.

Le 14 décembre 1998, la Commission s'est adressée aux autorités belges pour obtenir des clarifications. Dans sa lettre du 23 décembre 1998, le gouvernement belge a demandé un délai de réponse, accordé le 6 janvier 1999.

Le 13 janvier 1999, suite à l'arrêt des activités de l'usine à Mol (Flandre) et la demande de concordat pour les usines à Jumet et Ghlin (Wallonie) annoncés le 7 janvier 1999, une nouvelle demande d'information concernant l'évolu-tion de Verlipack a été adressée aux autorités belges en rappelant, d'une part, la transmission de toutes les infor-mations demandées dans la lettre de la Commission du 23 décembre 1998 et, d'autre part, qu'une nouvelle inter-vention publique en faveur de Verlipack pourrait rencon-trer une approche restrictive de la part de la Commission.

⁽²⁰⁾ Constituée le 11 avril 1997.

⁽²¹⁾ Accordé le 7 avril 1997.

⁽²²⁾ Bulletin des CE 9-1984.

⁽²³⁾ Constituée le 24 janvier 1997.

⁽²⁴⁾ Société régionale d'investissement de Wallonie, société anonyme d'intérêt public.

⁽¹⁹⁾ JO C 29 du 4.2.1999, p. 13.

Le tribunal de commerce de Turnhout a prononcé, le 11 janvier, la faillite du site Verlipack de Mol (Flandre), tandis que le tribunal de commerce de Mons a prononcé, le 18 janvier 1999, la faillite des six sociétés du groupe verrier Verlipack (les sites de Ghlin et Jumet — Wallonie —, Verlipack Belgium, Verlipack Engineering, Verlimo et Imcourlease).

Par lettre du 28 janvier 1999, le gouvernement belge a demandé un délai de réponse supplémentaire de quinze jours qui lui a été accordé le 2 février 1999 par la Commission.

Par lettre du 4 février, enregistrée le 9 février 1999, les autorités belges ont fait savoir que la Région wallonne n'envisage pas de financer la période concordataire "compte tenu notamment des termes de la dernière décision de la Commission européenne". Par lettre du 16 mars, enregistrée le 18 mars 1999, en réponse à la lettre de la Commission du 12 février 1999, le gouvernement belge a également confirmé que la Région flamande ne compte pas intervenir en faveur du site de Mol.

Par lettre du 25 février 1999, enregistrée le 1er mars 1999, les autorités belges ont apporté les précisions demandées sur la base desquelles la Commission s'est vue contrainte de rouvrir l'examen sur l'ensemble des mesures octroyées en 1997 par la Région wallonne en faveur de Verlipack.

2. LE BÉNÉFICIAIRE

La SA Verlipack, jusqu'à sa déclaration en faillite du 18 janvier 1999, a été le plus grand producteur belge de verre creux d'emballage, avec une part de marché en Belgique de 20 % et de 2 % dans l'Union européenne, et a employé 735 personnes dans ses usines implantées à Ghlin, Jumet (Wallonie) et à Mol (Flandre). Les sociétés anonymes Verlipack Ghlin, Verlipack Jumet et Verlipack Mol ont été constituées en 1985, avec une participation au capital de 49 % de la Société nationale pour la restructuration des secteurs nationaux, dans le cadre de la restructuration du secteur du verre creux approuvé par la Commission ⁽²⁵⁾. Les deux sites wallons de production de Verlipack (Jumet et Ghlin) sont implantés dans une zone assistée au titre de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité bénéficiant d'un régime d'aide à finalité régionale déjà autorisé par la Commission ⁽²⁶⁾.

En 1989, la Région wallonne a acquis, conformément à la loi spéciale du 16 janvier 1989, les titres sans droit de vote des sites de Ghlin et de Jumet, tandis que les titres

du site de Mol ont été cédés à la Région flamande. Suite à diverses augmentations du capital réalisées par l'actionnaire privé (Imcopack Wallonie et Imcopack Vlaanderen), la participation publique est successivement réduite. Finalement, en décembre 1996, la Région wallonne a cédé ses parts des deux sites wallons, évalués à 113 712 000 BEF, au groupe Beaulieu.

En septembre 1996, le groupe industriel allemand Heye-Glas a conclu un accord d'assistance technique avec le groupe Verlipack. Cet accord est ensuite étendu à une assistance managérielle et financière le 11 avril 1997. À cette date, le groupe verrier Heye entre dans le capital de la Holding Verlipack I, créée le 24 janvier 1997, à hauteur de 515 millions de BEF dans le cadre d'une augmentation du capital. Heye détient un titre supplémentaire par rapport au groupe Beaulieu. Le 11 avril 1997, la Holding Verlipack II est constituée entre les actionnaires de la Holding Verlipack I et la Région wallonne.

3. DESCRIPTION DES MESURES

3.1. Mesures sous le couvert de la décision de la Commission du 16 septembre 1998

Lors de la constitution de la Holding Verlipack II, dont l'actionnaire est la Holding Verlipack I avec un capital de 1,030 milliard de BEF, détenu à parts égales par le groupe Beaulieu et le groupe allemand Heye (détenant une action supplémentaire), la Région wallonne a pris une participation à hauteur de 200 millions de BEF. Suite à la conversion du prêt participatif de 150 millions de BEF, sa part est augmentée à 350 millions de BEF, représentant 25,35 % du capital de la Holding Verlipack II.

3.2. Mesures non couvertes par la décision de la Commission du 16 septembre 1998

Les précisions transmises par vos autorités le 25 février 1999 font apparaître des mesures supplémentaires que la Région wallonne avait accordées à l'occasion de l'entrée du groupe Heye au capital de Verlipack. Conformément aux décisions prises les 8 janvier et 12 mars 1997 par le conseil d'administration de la SRIW deux prêts à concurrence de 250 millions de BEF ont été octroyés à Heye, "soit le montant de l'apport en numéraire de Heye dans la holding A (montant apporté, par ailleurs, en capital à la holding B et, ensuite, en capital aux sociétés d'exploitation Verlipack)".

En l'occurrence, il s'agit:

— d'un emprunt obligataire, émis le 27 mars 1997, à hauteur de 250 millions de BEF, d'une durée de cinq ans et d'un taux fixé à 5,10 % plus 1 % de prime de risque, destiné à financer à due concurrence la réalisation des opérations de capitalisation des sites de Ghlin et de Jumet et d'investissement dans les trois sites d'exploitation du groupe Verlipack, en incluant le site de Mol en Flandre.

⁽²⁵⁾ Aide N 123/85.

⁽²⁶⁾ JO L 312 du 9.11.1982.

Une clause d'abandon de créance conditionnel stipule que, "dans l'hypothèse où à la date d'échéance conventionnelle d'une tranche de l'emprunt, la société *holding* 2 [...] ainsi que les trois sociétés d'exploitation, SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin et SA Verlipack Mol, feraient l'objet d'un jugement déclaratif de faillite, les sommes dues par l'entreprise à compter de cette échéance et y compris cette échéance ne devront plus être remboursées à la SRIW, cette dernière s'engageant dans cette circonstance à faire l'abandon de créance correspondant pour autant que l'entreprise ait régulièrement honoré jusqu'à cette date les échéances tant de principal que d'intérêts. Cette clause ne sera toutefois pas d'application si la faillite résulte d'une politique délibérée de l'actionnaire majoritaire Heye ayant pour conséquence de délocaliser la production vers des pays tiers",

- d'un prêt octroyé le 28 mars 1997, d'une durée de dix ans, et d'un "intérêt au taux BIBOR à six mois en vigueur le premier jour ouvrable de chaque semestre pour lequel il est dû, [...], augmenté de 1,5 % [...]. Toutefois, l'entreprise pourra à tout moment, à compter de la sixième année, décider d'opter pour un taux d'intérêt fixe de 7 % l'an invariable pour toute la durée restant à courir sur le présent prêt".

La clause d'affectation de la convention prévoit que "l'intégralité du montant [...] est destinée à financer à due concurrence la réalisation des opérations décrites aux schémas en annexe à la présente convention". Cette clause devait "aboutir à une augmentation de capital de la SA Verlipack Ghlin en cash d'au minimum 400 millions de BEF et [...] de la SA Verlipack Jumet en cash d'au minimum 300 millions

de BEF ainsi qu'à des investissements par les trois sociétés d'exploitation du groupe conformes au plan d'investissement [...]".

La clause d'exigibilité immédiate de la convention de prêt permet à la SRIW d'exiger le remboursement immédiat de sa créance dans, entre autres: "les cas d'inexactitude significative des renseignements fournis; l'inexécution, même partielle, par l'entreprise, d'une obligation légale ou contractuelle se rapportant au prêt; la non-réalisation au plus tard le 31 juillet 1997 de la clause d'affectation (opérations de financement) ou si les investissements prévus n'avaient pas été réalisés à la date du 31 décembre 2000 à concurrence d'au moins 80 % des montants prévus [...]; la liquidation volontaire des sociétés SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin et SA Verlipack Mol [...]".

Enfin, selon les informations transmises par les autorités belges en date du 25 février 1999, "lors de la convention signée entre Beaulieu et Heye, il a été convenu que ces actions et parts bénéficiaires (voir tableau ci-dessous) devaient être rachetées par le groupe Beaulieu préalablement à toute nouvelle intervention de la Région wallonne. Conformément à l'article 3 de l'arrêté royal du 7 mai 1985, le prix d'achat ne peut être inférieur à 80 % du prix d'émission. Le rachat serait, par conséquent, conclu au prix de 80 % du prix d'émission (soit 10 000 BEF par action et part), mais des facilités de paiement seraient octroyées prévoyant des échéances de 20 % de 2001 à 2005". Il ressort également des nouvelles informations reçues par la Commission qu'aucun intérêt ne sera compté sur les montants dus aux dates prévues dans la convention susmentionnée.

Participation de la Région wallonne au 31 août 1996

Site d'exploitation	Actions privilégiées sans droit de vote	Parts bénéficiaires I	Parts bénéficiaires II	Total
Verlipack Jumet	2 923	2 267	17 717	
Verlipack Ghlin	5 087	3 937	8 194	
Total	8 010	6 204	25 911	40 125

Le groupe Beaulieu a racheté les actions et parts de la Région wallonne pour un montant de 113 712 000 BEF.

4. APPRÉCIATION

La Commission, après avoir examiné l'apport en capital à hauteur de 350 millions de BEF de la Région wallonne en faveur de Verlipack, a décidé, le 16 septembre 1998, de ne pas soulever d'objections à son égard.

Une telle conclusion s'est fondée sur les informations transmises par vos autorités selon lesquelles le comportement de la Région wallonne lors de l'apport en capital à Verlipack a été celui d'un apporteur de capital à risque

dans des conditions normales d'une économie de marché au vu des lignes directrices susmentionnées. En l'espèce, l'engagement concomitant, majoritaire et effectif à hauteur de 515 millions de BEF de la part du groupe Heye dans le capital de Verlipack démontrait des perspectives de rentabilité à terme et de la viabilité de cette entreprise.

Le dépôt de bilan et le prononcé de la faillite des sociétés du groupe Verlipack en janvier 1999, démentant les prévisions très positives établies au moment de l'accord

de coopération technique, financière et managériale avec le groupe Heye, ainsi que les articles parus dans la presse et les diverses plaintes reçues obligent la Commission à émettre des doutes quant au fondement et à l'intégrité des données fournies à la Commission ayant été à la base de sa décision.

Les précisions apportées par vos autorités le 25 février 1999 à la demande de la Commission confirment, outre l'intervention capitalistique dans la Holding Verlipack II de la Région Wallonne ayant fait l'objet de la décision précitée, le consentement de deux prêts à concurrence de 250 millions de BEF chacun par la SRIW, une société d'intérêt public, à Heye en vue de financer son apport au capital de la Holding Verlipack I et, ensuite, dans celui de la Holding Verlipack II. Ces informations n'ont pas été portées à la connaissance de la Commission avant qu'elle ne prenne sa décision.

La Commission remarque que l'absence de ces informations d'une importance déterminante pour sa décision susmentionnée ne lui a pas permis d'assurer une application correcte et efficace des règles relatives aux aides d'État et peut la conduire à révoquer cette décision.

La Commission rappelle que, au sens du point 3.3 des lignes directrices susmentionnées, un apport de capital neuf dans des entreprises constitue une aide si cet apport est réalisé dans des circonstances qui ne seraient pas acceptables pour un investisseur privé opérant dans des conditions normales d'une économie de marché.

Or, compte tenu des nouvelles informations relatives aux deux prêts consentis par la SRIW au groupe Heye, la Commission nourrit de forts doutes sur le respect, par la Région wallonne, du principe de l'investisseur privé lors de son intervention en faveur de Verlipack.

En effet, en l'absence d'un apport de fonds privés, l'apport en capital des autorités wallonnes n'intervient plus concomitamment avec celui d'un actionnaire privé.

À cet égard, la Commission observe que, lors de la recapitalisation du groupe Verlipack, le groupe Heye a fait recours à des ressources publiques sous forme de prêts couvrant la quasi-totalité de son apport au capital des *holdings* Verlipack. Le groupe Heye n'a donc pas apporté un capital à risque, mais des fonds provenant de ressources de la SRIW.

Dans ce contexte, la Commission considère que le non-engagement de Heye-Glas par des fonds propres démontre les doutes qu'il avait, au moment de son entrée dans Verlipack, sur la réelle viabilité de cette entreprise. Ces doutes, qui ont conditionné indubitablement le comportement de Heye en tant qu'investisseur privé opérant dans les conditions normales d'une économie de marché pour lequel les circonstances n'ont pas été acceptables pour réaliser un apport de fonds propres dans Verlipack, ont, par la suite, été confortés par le prononcé de la faillite des sociétés du groupe verrier Verlipack le 18 janvier 1999.

La Commission remarque, en outre, qu'un investisseur privé n'aurait pas, comme la région wallonne l'a fait, d'une part, pris une participation au capital de 350 millions de BEF (25,35 %) et, d'autre part, prêté 500 millions de BEF à Heye-Glas pour financer son entrée majoritaire au capital de Verlipack, se qui augmente son intervention en faveur de Verlipack à 850 millions de BEF. Les deux prêts consentis par la SRIW à Heye-Glas en vue de financer son apport en capital du groupe Verlipack proviennent de ressources publiques. Or relèvent du champ d'application de l'article 87, paragraphe 1, du traité les aides accordées par un État, ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui affectent les échanges en États membres et qui faussent ou menacent de fausser la concurrence en favorisant l'entreprise bénéficiaire dans la mesure où elles permettent à cette entreprise d'obtenir du capital à des conditions meilleures que celles du marché. La comparaison des conditions de marché et celles des prêts sous examen doit être faite en référence au moment de l'octroi des prêts, c'est-à-dire les 27 et 28 mars 1997, dates de signature des deux conventions. Le taux de référence d'application en Belgique pendant la première moitié de 1997 était de 7,21 %.

L'emprunt obligataire a été consenti à Heye à un taux d'intérêt de 6,10 %. En outre, la clause d'abandon de créance contenue dans cette convention prévoit que, en cas de faillite des trois sites d'exploitation, Jumet, Ghlin et Mol, Heye-Glas n'est plus tenu de rembourser à la SRIW les sommes dues à compter de cette échéance, en l'occurrence le 18 janvier 1999. Compte tenu de ces éléments et notamment de cette clause, la Commission ne peut pas considérer que le prêt de 250 millions de BEF consenti à Heye ait pu relever du comportement d'un investisseur privé en économie de marché.

Pour ce qui concerne le deuxième prêt à hauteur de 250 millions de BEF, il était consenti à Heye, pour une durée de dix ans et au taux BIBOR (à six mois), à savoir 4,92 % du 28 mars au 30 septembre 1997, 5,30 % du 1er octobre 1997 au 30 septembre 1998. Selon le tableau d'amortissement, le remboursement effectif du prêt n'aurait dû s'effectuer qu'à partir de la quatrième année, à savoir le 28 mars 2000. Ces éléments ne permettent pas à la Commission de considérer qu'il ait pu relever du comportement d'un investisseur privé en économie de marché.

L'affectation du montant des deux prêts totalisant 500 millions de BEF doit, selon les deux conventions, fournies à la Commission en date du 25 février 1999 (à savoir cinq mois après la décision de la Commission susmentionnée), ainsi que selon les délibérations du conseil d'administration de la SRIW, aboutir à une augmentation de capital des sites de Ghlin et de Jumet ainsi qu'à des investissements conformes au plan d'investissement à réaliser en deux phases (1997-1999 et 2000-2001).

La Commission constate, dès lors, que le groupe Heye, nonobstant le fait qu'il est le débiteur formel des deux prêts d'un total de 500 millions de BEF, n'a pu s'en servir pour d'autres usages conformément aux deux conventions et que ce montant a transité immédiatement après sa mise à disposition au groupe Verlipack. La Commis-

sion en retient, dès lors, que les aides correspondant à ces deux prêts ont eu pour bénéficiaire le groupe Verlipack. Elle observe, comme elle l'a déjà fait remarquer plus haut, que Heye, lors de son entrée au capital de Verlipack, n'a pas voulu engager des fonds propres. Elle observe également qu'un bailleur de fonds n'aurait pas prêté, et notamment en complément à un apport en capital public, un capital à risque destiné à une entreprise dont la viabilité n'a pas été démontrée.

La Commission conclut que les autorités wallonnes, lors de l'octroi des deux prêts, de même que pour ce qui concerne leur apport en capital neuf en faveur de Verlipack, ne se sont pas comportées en tant qu'investisseur privé opérant dans les conditions normales d'une économie de marché pour réaliser un apport de fonds propres dans Verlipack. Le groupe Verlipack opère sur le marché du verre creux d'emballage sur lequel il détenait, au moment de l'octroi des aides, une part de 20 % en Belgique et de 2 % en l'Union européenne. Ce marché fait l'objet d'échanges, intracommunautaires et, dans ces échanges, existe une concurrence. Dès lors, "lorsqu'une aide financière accordée par l'État renforce la position d'une entreprise par rapport à d'autres entreprises concurrentes dans les échanges intracommunautaires, ces derniers doivent être considérés comme influencés par l'aide" ⁽²⁷⁾.

De plus, selon les déclarations des dirigeants de Verlipack, le dépôt de bilan est une conséquence de la chute des prix due à une surcapacité de la production verrière sur le marché d'Europe centrale.

La Commission doit en conclure que l'ensemble des transferts financiers opérés par les autorités wallonnes à hauteur de 850 millions de BEF au profit de Verlipack favorisent cette entreprise et sont susceptibles d'affecter les échanges entre les États membres et de fausser ou de menacer de fausser la concurrence.

S'agissant plus particulièrement du transfert financier du montant de 500 millions de BEF opéré par la SRIW au profit du groupe Verlipack moyennant les prêts consentis au groupe Heye, force est de constater qu'il n'a pas été notifié à la Commission. La Commission déplore que vos autorités aient manqué à leur obligation en vertu de l'article 88, paragraphe 3, du traité d'informer en temps utile la Commission de ces aides qui doivent être considérées illégales.

Cette conclusion n'est pas mise en cause par l'argument de vos autorités selon lequel la SRIW a fait application, dès la déclaration de faillite de Verlipack, de la clause d'exigibilité immédiate des conventions de prêt ayant "pour effet utile d'écarter tout abandon de créance et de supprimer ainsi cet élément d'aide". La Commission considère que l'ensemble des aides dont a bénéficié Verlipack pour un total de 850 millions de BEF ne sont pas compatibles avec le marché commun sur la base des

dérogations prévues à l'article 87, paragraphe 2, du traité, car elles ne constituent pas une aide à caractère social octroyée aux consommateurs individuels et ne sont pas destinées à remédier aux dommages causés par des calamités naturelles ou par d'autres événements extraordinaires. Par ailleurs, la dérogation de l'article 87, paragraphe 2, point c), ne peut s'appliquer. De même, les aides ne peuvent être considérées comme compatibles sur la base des points a), b) et d) du paragraphe 3 de l'article 87. En effet, les aides ne visent pas à favoriser le développement économique d'une région dans laquelle le niveau de vie est anormalement bas ou dans lequel sévit un grave sous-emploi au sens de l'article 87, paragraphe 3, point a), au sens de la communication de la Commission sur la méthode pour l'application de l'article 87, paragraphe 3, points a) et c), aux aides régionales ⁽²⁸⁾. Par ailleurs, les aides ne sont pas destinées à promouvoir la réalisation d'un projet d'intérêt européen commun ou à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre ni à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine.

La Commission doit, dès lors, examiner la compatibilité des aides sur la base de la dérogation prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité. Dans ce contexte, il convient d'examiner l'application de la dérogation sur la base des encadrements et lignes directrices par lesquelles la Commission a publié, de manière transparente, son interprétation de la dérogation en question.

À cet égard, compte tenu de la situation du groupe Verlipack, les aides en question peuvent être examinées à la lumière des lignes directrices publiées en 1994 ⁽²⁹⁾ pour les aides au sauvetage et à la restructuration des entreprises en difficulté. Au stade actuel, la Commission n'est pas en mesure de conclure que l'intervention des autorités wallonnes peut être assimilée à une aide au sauvetage, dans la mesure où elle ne remplit pas les conditions fixées ⁽³⁰⁾. La Commission ne peut pas non plus conclure que l'on est en présence d'une aide à la restructuration répondant aux conditions énoncées par les lignes directrices. En effet, vos autorités n'ont ni fourni un plan de restructuration au sens des lignes directrices susmentionnées ni donné des indications sur les conditions d'exploitation future sous forme d'hypothèses réalistes. En particulier, vos autorités n'ont pas soumis d'éléments suffisants permettant de vérifier la viabilité à long terme de l'entreprise tels que requis par les lignes directrices précitées. Enfin, de toute évidence, le plan stratégique sur lequel vos autorités se sont fondées pour accorder les aides n'a pas été mis en œuvre intégralement comme démontré par le prononcé de la faillite au début de 1999. La Commission n'est donc pas en mesure de conclure, à ce stade, que les aides en faveur de Verlipack peuvent être approuvées au titre des lignes directrices susmentionnées.

Les aides en question peuvent être aussi analysées en tant qu'aides destinées à faciliter le développement de certaines régions économiques.

⁽²⁷⁾ Arrêt du 17 septembre 1980 dans l'affaire 730/79, Philip Morris contre Commission, Recueil 1980, p. 2671, point 11.

⁽²⁸⁾ JO C 212 du 12.8.1988, p. 2.

⁽²⁹⁾ JO C 368 du 23.12.1994, p. 12.

⁽³⁰⁾ Huitième Rapport sur la politique de concurrence, point 228.

Les sites de Ghlin et de Jumet sont, en effet, situés dans une région assistée au titre de l'article 87, paragraphe 2, point c), du traité. La zone bénéficie de régimes d'aide à finalité régionale autorisés par la Commission dont le plafond maximal est de 25 % net. Toutefois, la Commission ne dispose d'aucun élément, à ce stade, pour qualifier l'aide en question comme une aide à l'investissement ni pour vérifier le caractère éligible desdits investissements, pas plus que pour calculer l'intensité d'une telle aide.

À ce stade, la Commission ne dispose pas d'éléments lui permettant de conclure que les conditions d'application de la dérogation à ces aides, prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité, sont réunies.

Les éléments en possession de la Commission concernant les interventions des autorités wallonnes apparaissent constituer une aide au fonctionnement en faveur de Verlipack incompatible avec le marché commun.

Enfin, la Commission a également pris acte des facilités de paiement à l'occasion du rachat des actions privilégiées, sans droit de vote, et des parts bénéficiaires par le groupe Beaulieu pour un montant de 113 712 000 BEF. Elle a notamment constaté que les paiements prévoyaient des échéances de 20 % de 2001 à 2005. Dès lors, suite à la prononciation de la faillite du groupe Verlipack le 18 janvier 1999 avant la première échéance, le groupe Beaulieu n'a effectué aucun versement à la Région wallonne. La Commission n'exclut pas, au stade actuel, que la construction des deux *holdings* Verlipack ait pu constituer un bénéfice au groupe Beaulieu dans la mesure où la cession des actions et des parts à ce groupe puisse être considérée comme une aide au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité. Toutefois, la présente décision ne préjuge pas la qualification et la compatibilité de cette mesure.

Compte tenu de ce qui précède, la Commission considère qu'il existe des doutes sur la compatibilité avec l'article 87 du traité et l'article 61 de l'accord EEE des aides dont Verlipack a bénéficié, à savoir l'apport en capital à hauteur de 350 millions de BEF par la Région wallonne et le transfert financier sous la forme des deux prêts consentis par la SRIW au groupe Heye pour financer sa prise de participation à hauteur de 515 millions de BEF au capital de Verlipack.

En conséquence, la Commission a décidé, pour des raisons évoquées ci-dessus, d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité conformément à l'article 9 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 88 du traité CE ⁽³¹⁾.

Dans le cadre de cette procédure, la Commission invite les autorités belges à présenter, dans un délai d'un mois à compter de la notification de la présente décision, leurs observations ainsi que toute information pour l'évaluation de l'aide, et notamment:

- des informations sur les circonstances effectives dans lesquelles la SRIW a accepté de consentir les deux prêts susmentionnés au groupe Heye pour son apport en numéraire au capital de la Holding Verlipack I et II,
- l'éventuel régime d'aide à finalité régionale en vertu duquel les autorités wallonnes auraient pu consentir les prêts,
- les sommes dues par Heye à la SRIW au titre des deux prêts à compter de la déclaration de faillite des sites de production de Verlipack,
- des renseignements sur la situation de la procédure concordataire des sept sociétés faillies et, en particulier, sur la Holding Verlipack II, pour laquelle, selon les informations de vos autorités du 19 février 1999, "la faillite éventuelle" était possible,
- pour être en mesure d'examiner leur éligibilité, le volume et la nature des investissements réalisés comme prévu dans les programmes d'investissements pour la période de 1997 à 2001, s'élevant à un montant global de 2,462 milliards de BEF comme communiqué par vos autorités lors de l'examen de l'apport en capital de la Région wallonne en faveur de Verlipack. La réalisation de ces investissements pouvait, selon vos autorités, s'appuyer sur un engagement ferme de financement de banques.
- les informations sur la valeur nominale, respectivement, de souscription des actions privilégiées, sans droit de vote, et des parts bénéficiaires qui ont été cédées à 80 % du prix d'émission au groupe Beaulieu "préalablement à toute nouvelle intervention de la Région wallonne",
- si la Région wallonne a l'intention de réclamer le montant de 113 712 000 BEF dû par le groupe Beaulieu.

La Commission invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre au bénéficiaire potentiel de l'aide.

La Commission rappelle à la Belgique l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et attire son attention sur la lettre à tous les États membres du 22 février 1995, dans laquelle il est précisé que toute aide octroyée illégalement pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire, selon les dispositions du droit national et en incluant un intérêt calculé sur la base du taux de référence utilisé pour le calcul de l'équivalent-subvention dans le cadre des aides régionales, qui court à partir de la date à laquelle l'aide a été mise à la disposition des bénéficiaires, jusqu'à sa récupération effective.»

⁽³¹⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

STATLIGT STÖD

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 5/99 (ex N 728/97) – Italien – Fiat Mirafiori Carrozzeria; C 8/99 (ex N 834/97) – Italien – Fiat Rivalta; C 9/99 (ex N 838/97) – Fiat Mirafiori Meccanica

(1999/C 288/08)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 14 juni 1999, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Direktoratet H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 95 79

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

1. Bakgrund

Under tiden oktober-december 1997 anmälde Italiens regering enligt artikel 88.3 i EG-fördraget till kommissionen sex förslag till statligt stöd till förmån för Fiat Auto SpA. Detta beslut gäller tre av dessa förslag, varav två gäller investeringar i Mirafiori (Torino). Dessa förslag registrerades under nummer N 728/97 – Fiat Mirafiori Carrozzeria respektive N 838/97 – Fiat Mirafiori Meccanica. Det tredje som gäller en investering i Rivalta (Piemonte) registrerades under nummer N 834/97 – Fiat Rivalta. På grund av de svårigheter som uppstod vid bedömningen av stödets förenlighet beslutade kommissionen ⁽¹⁾ att inleda förfarandet i artikel 88.2 beträffande de tre ärendena och förelägga Italien att inom en månad översända alla handlingar, upplysningar och uppgifter som krävdes för bedömningen av stödets förenlighet.

I april 1999 överlämnade de italienska myndigheterna till kommissionen de upplysningar som de ansåg vara nödvändiga för att avsluta granskningen av ärendena.

Under en kompletterande granskning, som gjordes av kommissionen, framkom dock nya anledningar till tvivel om stödets förenlighet.

2. Undersökning av stödets nödvändighet

Ett oeftergivligt villkor för att kommissionen skall kunna godkänna ett statligt stöd inom bilsektorn är att nödvändighetskriteriet är uppfyllt.

⁽¹⁾ Genom skrivelser av den 2 mars 1999 beträffande ärendet C 9/99 – Fiat Mirafiori Meccanica (ex N 838/97) och av den 9 mars 1999 beträffande ärendena C 5/99 – Fiat Mirafiori Carrozzeria (ex N 728/97) och C 8/99 – Fiat Rivalta (ex N 834/97). Skrivelserna offentliggjordes i EGT C 120, 1.5.1999.

Efter dagen för beslutet att inleda förfarandena, den 3 februari 1999, har det dock framkommit att varken Mirafiori eller Rivalta tillhörde något stödområde under tiden fram till mars 1995. Stödprojekten inleddes under 1994 och hade föregåtts av genomförbarhets- och lokaliseringsstudier m.m. som kan antas ha utförts under eller omkring år 1993. Därför måste investeringsbesluten ha fattats allra senast under 1993-1994 och alltså under en tid då varken Mirafiori eller Rivalta tillhörde något stödområde.

Kommissionen uttrycker därför allvarliga tvivel om att investeraren, då det gäller finansieringen av projekten, skulle ha kunnat ta hänsyn till möjligheten till regionalstöd. Stödet skulle följaktligen inte vara nödvändigt för att investeringarna i Mirafiori och Rivalta skulle kunna genomföras.

3. Slutsats

Av detta skäl är det nödvändigt att komplettera de förfarandena som inlemts beträffande ärendena C 5/99, C 8/99 och C 9/99. Kommissionen förelägger dessutom Italien att inom en månad inkomma med de upplysningar som krävs för bedömningen av stödets nödvändighet.

«A. PROCEDIMENTO

1. Tra ottobre e dicembre 1997 il governo italiano ha notificato alla Commissione, ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, sei progetti di aiuto di Stato in favore di Fiat Auto SpA tra cui i tre progetti oggetto della presente decisione: due progetti, riguardanti investimenti a Mirafiori (Torino), sono stati registrati rispettivamente con il numero N 728/97 — Fiat Mirafiori Carrozzeria e N 838/97 — Fiat Mirafiori Meccanica; il terzo, concernente investimenti a Rivalta (Piemonte), è stato registrato con il numero N 834/97 — Fiat Rivalta. La Commissione ha inviato alle autorità italiane varie richieste di chiarimenti complementari.

tari e solleciti onde ottenere le informazioni necessarie all'adozione di una decisione. Il 23 aprile 1998 si è svolta una riunione alla presenza di rappresentanti del governo italiano per trattare varie modalità di esame di questi casi. Con lettera del 20 novembre 1998 le autorità italiane hanno finalmente fornito risposte parziali ai quesiti formulati dalla Commissione.

2. La Commissione ha pertanto informato l'Italia ⁽²⁾ della decisione di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato nei confronti dei suddetti progetti di aiuto ed ha ingiunto di fornirle entro un mese tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari per valutarne la compatibilità. In assenza di risposta, la Commissione adotterà una decisione in base agli elementi di cui dispone.
3. Il 24 febbraio 1999 i rappresentanti della Commissione si sono recati a Mirafiori per discutere, tra l'altro, dei casi in esame.
4. Dopo aver chiesto una proroga il 9 aprile 1999, le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione, con lettera del 16 aprile 1999, le informazioni che reputano necessarie per completare l'esame dei casi.

B. ESAME DELLA NECESSITÀ DELL'AIUTO

5. In occasione del succitato avvio dei procedimenti è stata effettuata una descrizione dettagliata dei progetti e dei dubbi iniziali della Commissione in merito alla compatibilità degli aiuti notificati. La presente decisione, tenuto conto degli sviluppi intervenuti nell'esame svolto alla Commissione, mira a completare la descrizione delle difficoltà e dei dubbi emersi nella valutazione della compatibilità degli aiuti di cui trattasi quali formulati in occasione dell'avvio del procedimento dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato nei casi C 5/99, C 8/99 e C 9/99.
6. In base alla disciplina comunitaria degli aiuti di Stato all'industria automobilistica ⁽³⁾, la Commissione provvede affinché gli aiuti concessi siano proporzionati alla gravità dei problemi che essi mirano a risolvere e necessari alla realizzazione del progetto. Il rispetto del criterio di proporzionalità e di necessità è indispensabile perché la Commissione possa autorizzare la concessione di un aiuto di Stato nel settore automobilistico.
7. I tre casi sono stati notificati inizialmente come progetti di aiuto ad investimenti articolati nel tempo come segue:

Stabilimento	Inizio del progetto	Fine del progetto
Mirafiori Carrozzeria	1994	1999
Mirafiori Meccanica	1994	2000
Rivalta	1994	2000

⁽²⁾ Con lettera del 2 marzo 1999 nel caso C 9/99 — Fiat Mirafiori Meccanica (ex N 838/97) e con lettera del 9 marzo 1999 nei casi C 5/99 — Fiat Mirafiori Carrozzeria (ex N 728/97) e C 8/99 — Fiat Rivalta (ex N 834/97); pubblicate nella GU C 120 dell'1.5.1999.

⁽³⁾ GU C 279 del 15.9.1997.

8. Per quanto riguarda gli elementi di calendario costituiti dalle date di avvio degli investimenti, di inizio della produzione o della notifica, la Commissione ha evidenziato un punto specifico di analisi, derivante dalle condizioni particolari di attuazione della legge 488/92, per considerare, nelle decisioni succitate di avvio del procedimento, che potera a priori essere autorizzata la retroattività per un periodo di due anni dell'ammissibilità degli investimenti.

9. Nel frattempo l'esame dei casi ha permesso alla Commissione di individuare un elemento complementare. Infatti è emerso che né Mirafiori né Rivalta appartenevano ad una zona assistita almeno fino al marzo 1995, data in cui talune circoscrizioni dell'area di Torino, tra cui quelle ove sono situati gli stabilimenti di Mirafiori e Rivalta, sono state definite regioni assistite ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c).

10. Orbene, i progetti di investimento in causa sono iniziati nel 1994 e sono stati necessariamente preceduti da studi di fattibilità, di localizzazione, etc. che, molto probabilmente, sono stati effettuati verso il 1993. La Commissione ritiene pertanto che le decisioni di realizzare gli investimenti siano state adottate nei tre casi specifici al più tardi nel 1993/1994, ossia quando gli stabilimenti di Mirafiori e Rivalta non figuravano in zona assistita.

11. Pertanto la Commissione è indotta ad esprimere seri dubbi sul fatto che l'investitore abbia potuto prendere in considerazione, nel finanziamento dei progetti, l'ottenimento degli aiuti regionali. Di conseguenza, in questa fase del procedimento, la Commissione deve concludere che le misure di aiuto notificate non sono necessarie ai fini dell'ubicazione degli investimenti esaminati a Mirafiori e a Rivalta.

12. Inoltre la Commissione dubita che investimenti iniziati in una regione non assistita abbiano potuto essere selezionati dalle autorità italiane ai fini della graduatoria dei progetti utilizzata in funzione del regime degli aiuti regionali della legge 488/92.

C. CONCLUSIONE

In relazione ai casi C 5/99, C 8/99 e C 9/99, la Commissione, nelle decisioni di avviare il procedimento, aveva concluso essenzialmente che in quella fase nessuna giustificazione dimostrava che gli aiuti in questione potessero beneficiare di una delle deroghe previste dall'articolo 87, paragrafo 3, del trattato. I dubbi sulla necessità degli aiuti prospettati, quali testé espressi, rafforzano tale valutazione.

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ingiunge all'Italia di fornirle, entro un mese dalla ricezione della presente, tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari per valutare la compatibilità dell'aiuto. In caso contrario, la Commissione adotterà una decisione sulla base degli elementi di cui dispone.

La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione fa presente all'Italia che gli aiuti concessi senza notifica preliminare o senza attendere la sua decisione finale sono illegali e quindi possono formare oggetto di recupero. La Commissione richiama l'attenzione dell'Italia sulla lettera da essa inviata a tutti gli Stati membri in data 22 febbraio 1995, nella quale si precisa che qualsiasi aiuto concesso illegalmente potrà essere oggetto di recupero presso il relativo beneficiario

secondo le disposizioni del diritto nazionale, incluso l'interesse calcolato sulla base del tasso di riferimento utilizzato per il calcolo dell'equivalente sovvenzione nell'ambito degli aiuti regionali, interesse che decorre dalla data in cui l'aiuto è stato messo a disposizione del beneficiario fino al suo recupero effettivo.»

STATLIGT STÖD

Uppmaning enligt artikel 6.5 i kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG att inkomma med synpunkter på stöd nummer C 35/99 (ex N 106/99) – Italien – Ferriere Nord

(1999/C 288/09)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 3 juni 1999, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 6.5 i beslut nr 2496/96/EKSG avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Direktorat H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 95 79

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

Enligt artikel 6.1 i beslut nr 2496/96/EKSG om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin (nedan kallat "beslutet") har de italienska myndigheterna till kommissionen anmält sin avsikt att ge stöd för miljöskyddsåtgärder till Ferriere Nords EKSG-stålföretag.

I artikel 4 c i EKSG-fördraget anges att subventioner och stödåtgärder från medlemsstaternas sida är oförenliga med den gemensamma marknaden och därför skall upphävas och förbjudas inom gemenskapen. I gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin anges de enda undantag som under vissa omständigheter kan ges från detta allmänna förbud.

Italien åberopar artikel 3 i beslutet (miljöskyddsåtgärder) för godkännande av det anmälda stödet. Ett stöd om 15 % räknat på de anmälda investeringarna om 14,2 miljarder lire planeras.

I artikel 3 i beslutet anges att stöd till miljöskyddsåtgärder får anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om det överensstämmer med bestämmelserna i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (*Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 72 av den 10 mars 1994, så som de enligt kriterierna i bilagan till detta beslut tillämpas på den stålindustri som omfattas av Europeiska kol- och stålgemenskapen.

De anmälda projekten gäller investeringar för reducering av buller och damm i samband med byggandet av en ny valsanläggning (nuova linea di laminazione) och reducering av buller och vibrationer vid den kontinuerliga ståljutningen (colata continua). Italien betonar att stålföretaget planerar dessa investeringar trots att det inte finns några nya miljöregler eller nya standarder att följa. Kommissionen vill påminna om att ett beslut om nya investeringar som hur som helst skulle ha varit nödvändiga av ekonomiska och industriella skäl inte berättigar till stöd enligt bilagan till kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG.

Enligt de upplysningar som inkommit tycks investeringarna ha en minimal inverkan på miljöskyddet. Det finns alltså ingen grund att anta att miljöskyddshänsyn är det främsta syftet med de investeringar för vilka tillstånd för stöd har sökts.

De påstådda miljöfördelarna (reducering av buller och vibrationer för arbetarna vid stålglutningen och reducering av damm och buller för arbetarna vid valsingsanläggningen) förefaller för övrigt inte kunna omfattas av artikel 3 i beslutet. Dessa fördelar gäller arbetarnas hälsa och säkerhet och kan alltså inte betraktas som miljöskydd, eftersom de främst hänför sig till arbetarskyddet. Detta är i sig mycket berömvärt, men omfattas inte av beslutet eller gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd.

Kommissionen ser sig alltså föranlåten att inleda det förfarande som avses i artikel 6.5 i beslutet med anledning av det anmälda stödet.

«Procedimento

Ai sensi dell'articolo 6, paragrafo 1, della decisione n. 2496/96/CECA della Commissione (il codice degli aiuti alla siderurgia, in appresso denominato "CAS"), con lettera datata 18 febbraio 1999, pervenuta il 25 febbraio 1999, le autorità italiane hanno notificato alla Commissione l'intenzione di concedere un aiuto alla tutela dell'ambiente in favore della società siderurgica Ferriere Nord (in appresso denominata "Ferriere").

Descrizione e valutazione dei progetti notificati

La società beneficiaria fabbrica prodotti elencati nell'allegato al trattato CECA e quindi è soggetta all'articolo 80 del trattato. In base al CAS, tutti gli interventi finanziari a favore di imprese siderurgiche CECA devono essere notificati e non possono essere accordati senza previa autorizzazione della Commissione.

Non è controverso che le misure finanziarie notificate costituiscono aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 4, lettera c), del trattato CECA e dell'articolo 1 del CAS. A norma dell'articolo 4, lettera c), del trattato sono riconosciuti incompatibili con il mercato comune del carbone e dell'acciaio e, per conseguenza, sono aboliti e proibiti all'interno della Comunità le sovvenzioni e gli aiuti concessi dagli Stati in qualsiasi forma. Il CAS fissa le uniche deroghe che, in talune circostanze, possono essere ammesse al divieto generale, più precisamente:

- gli aiuti a favore della ricerca e sviluppo (articolo 2);
- gli aiuti per la tutela dell'ambiente (articolo 3);
- gli aiuti per le chiusure (articolo 4).

L'Italia, che invoca l'articolo 3 del CAS per autorizzare l'intervento notificato, intende concedere un aiuto calcolato pari al 15 % (2,130 miliardi di ITL) degli investimenti notificati ammontanti a 14,2 miliardi di ITL. L'investimento è parte di un più ampio programma di investimenti funzionali alla modernizzazione dello stabilimento siderurgico.

Ai sensi dell'articolo 3 del CAS, gli aiuti per la tutela dell'ambiente possono essere considerati compatibili con il mercato comune qualora siano conformi alle regole della disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente (*Gazzetta ufficiale delle Comunità europee* C 72 del 10 marzo 1994) nonché i relativi criteri di applicazione all'industria siderurgica CECA indicati nell'allegato alla medesima.

La succitata disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente stabilisce che gli aiuti agli investimenti effettuati dalle imprese per conformarsi a nuove norme obbligatorie, che comportino l'adeguamento degli impianti e dei beni strumentali in modo che soddisfino ai nuovi requisiti di legge, possono essere autorizzati fino ad un'intensità massima lorda del 15 % dei costi ammissibili. Tali aiuti possono essere concessi solo per impianti in servizio da almeno due anni al momento dell'entrata in vigore delle nuove norme ⁽¹⁾.

La stessa disciplina stabilisce che gli aiuti a favore di investimenti che consentono di raggiungere livelli di protezione dell'ambiente significativamente superiori a quelli previsti dalle norme vigenti possono essere autorizzati a concorrenza di un livello massimo del 30 % lordo dei costi ammissibili ⁽²⁾. È evidente che il criterio del 30 % deve essere applicato soltanto all'investimento addizionale realizzato per migliorare significativamente il livello di protezione ambientale.

I progetti notificati dall'Italia riguardano investimenti volti a ridurre il rumore e le emissioni di polvere in relazione all'installazione di una nuova linea di laminazione nonché le emissioni di polvere e le vibrazioni trasmesse al corpo dell'impianto di colata continua.

I prestatati benefici ambientali sono relativi alla riduzione di rumore e di vibrazioni per i lavoratori addetti alla colata continua, nonché alla riduzione di rumori e polvere per i lavoratori addetti alla nuova linea di laminazione. I benefici appaiono pertanto intesi per i soli lavoratori, senza impatto sull'ambiente esterno.

Va segnalato che l'Italia sottolinea il fatto che tali investimenti sono previsti dalla società Ferriere malgrado l'inesistenza di nuove norme ambientali obbligatorie o altri obblighi giuridici.

La Commissione ritiene di dover far presente che in base all'allegato alla decisione n. 2496/96/CECA, una decisione di procedere a nuovi investimenti, che sarebbe comunque stata presa per ragioni economiche o industriali, non potrà beneficiare di aiuti.

Dalle informazioni fornite circa il progetto notificato da Ferriere risulta, da un lato, che gli investimenti connessi all'installazione della nuova linea di laminazione rientrano nel quadro di un piano industriale volto innanzitutto alla razionalizzazione e alla modernizzazione degli impianti siderurgici della società e, dall'altro che, gli investimenti inerenti all'impianto di colata continua sono principalmente destinati a consentire risparmi in termini di costi energetici.

⁽¹⁾ Punto 3.2.3 A.

⁽²⁾ Punto 3.2.3 B.

La Commissione, in questa fase, ritiene che gli investimenti non hanno alcun impatto significativo sull'ambiente. Infatti i pretesi vantaggi ambientali (riduzione del rumore e vibrazioni per i lavoratori addetti alla colata continua nonché riduzione delle emissioni di polvere e dei rumori per i lavoratori addetti alla linea di laminazione) non appaiono sussumibili nell'ambito di applicazione dell'articolo 3 del CAS. Si tratterebbe infatti di vantaggi inerenti alla salute e alla sicurezza dei lavoratori che non pare possano essere considerati come dei veri vantaggi ai fini della protezione dell'ambiente, in quanto concernono principalmente la tutela dei lavoratori. Questo tipo di protezione, per quanto meritorio, non sembra rientrare né nell'ambito del CAS né in quello della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la protezione dell'ambiente.

Di conseguenza, la Commissione ritiene di dover avviare il procedimento di cui all'articolo 6, paragrafo 5, del CAS nei confronti dell'aiuto di Stato notificato.

In questa fase dell'indagine la Commissione ritiene che gli investimenti notificati non rientrano nel campo di applicazione

dell'articolo 3 del CAS, giacché sono previsti principalmente per motivi industriali al fine di migliorare la competitività della società Ferriere. Non vi è motivo di ritenere, in questa fase, che le condizioni di salute e di sicurezza dei lavoratori siano l'obiettivo principale perseguito dagli investimenti pretesi ammissibili; in ogni caso, siffatta protezione non pare ricadere nella deroga al divieto di cui all'articolo 4, lettera c), del trattato CECA disposta dal CAS.

Conclusione

Alla luce delle considerazioni di diritto e di fatto testé formulate, la Commissione ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 6, paragrafo 5, della decisione n. 2496/96/CECA in relazione al caso N 106/99 (Ferriere Nord SpA).

Le autorità italiane sono invitate a presentare le loro osservazioni alla Commissione entro il termine di un mese dalla ricezione della presente lettera.»

Kommissionens meddelande i anslutning till genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitrodiagnostik ⁽¹⁾

(1999/C 288/10)

(Text av betydelse för EES)

(Publicering av titlar och referenser för Europeiska harmoniserade standarder under dessa direktiv)

OEN ⁽¹⁾	Referens	Titel på harmoniserade standarder	År för ratificering
CEN	EN 12322	In vitro-diagnostika – Odlningsmedier för mikrobiologi – Kvalitetskriterier för odlningsmedier	1999

⁽¹⁾ OEN (Europeiska standardiseringsorgan):

- CEN: Rue de Stassart 36, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19.
- CENELEC: Rue de Stassart 35, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19.
- ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, tfn (33-4) 92 94 42 12, fax (33-4) 93 65 47 16.

NOTERA:

- All information om standardernas tillgänglighet kan erhållas antingen från de europeiska standardiseringsorganen eller från de nationella standardiseringsorganen över vilka en lista bifogats Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG ⁽²⁾.
- Publikation av referenserna i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* innebär inte att standarderna är tillgängliga på alla gemenskapsspråken.
- Kommissionen ansvarar för uppdateringen av listan ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽³⁾ EGT C 227, 10.8.1999, s. 15.

Meddelande från kommissionen inom ramen för genomförande av rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om aktiva medicintekniska produkter för implantation ⁽¹⁾ och rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter ⁽²⁾

(1999/C 288/11)

(Text av betydelse för EES)

(Publicering av titlar och referenser för Europeiska harmoniserade standarder under dessa direktiv)

OEN ⁽¹⁾	Referens	Titel på harmoniserade standarder	År för ratificering
CEN	EN ISO 10993-5	Biologisk utvärdering av medicintekniska produkter – Del 5: Provning av cytotoxicitet: in vitro-metoder (ISO 10993-5:1999)	1999

⁽¹⁾ OEN (Europeiska standardiseringsorgan):

- CEN: Rue de Stassart 36, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19.
- CENELEC: Rue de Stassart 35, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19.
- ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, tfn (33-4) 92 94 42 12, fax (33-4) 93 65 47 16.

NOTERA:

- All information om standardernas tillgänglighet kan erhållas antingen från de europeiska standardiseringsorganen eller från de nationella standardiseringsorganen över vilka en lista bifogats Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG ⁽³⁾.
- Publikation av referenserna i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* innebär inte att standarderna är tillgängliga på alla gemenskapsspråken.
- Kommissionen ansvarar för uppdateringen av listan ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT L 189, 20.7.1990, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT C 181, 26.6.1999, s. 2–3.
EGT C 227, 10.8.1999, s. 15.

Meddelande från kommissionen inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 i förhållande till "medicintekniska produkter" ⁽¹⁾

(1999/C 288/12)

(Text av betydelse för EES)

(Publicering av titlar och referenser för Europeiska harmoniserade standarder under dessa direktiv)

OEN ⁽¹⁾	Referens	Titel på harmoniserade standarder	År för ratificering
CEN	EN 552 A1	Sterilisering av medicintekniska produkter – Validering och rutinkontroll av sterilisering med strålning – Ändring 1	1994 1999
CENELEC	EN 60601-2-7	Elektrisk utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2-7: Särskilda fordringar på högspanningssgenerators för diagnostisk röntgenutrustning (IEC 60601-2-7:1998) Tillägg A1:1997 till EN 60601-2-8:1997 (IEC 60601-2-8:1987/A1:1997)	1998
CENELEC	EN 60601-2-9	Elektrisk utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på dosimetrar i kontakt med patienter, för användning inom strålterapi med elektriskt kopplade stråldetektorer (IEC 60601-2-9:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-11	Elektrisk utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på utrustning för gammastrålterapi (IEC 60601-2-11:1997)	1997
CENELEC	EN 60601-2-16	Elektrisk utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2-16: Särskilda fordringar på utrustning för hemodialys, hemodiafiltration och hemofiltration (IEC 60601-2-16:1998)	1998
CENELEC	EN 60601-2-18	Elektromedicinsk utrustning – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på utrustning för endoskopi (IEC 60601-2-18:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-19	Elektrisk utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på kuvöser (IEC 60601-2-19:1990) Tillägg A1:1996 till EN 60601-2-19:1996 (IEC 60601-2-19:1990/A1:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-20	Elektrisk utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på transportkuvöser (IEC 60601-2-20:1990 + A1:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-21	Elektrisk utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på strålningsvärmare för barn (IEC 60601-2-21:1994) Tillägg A1:1996 till EN 60601-2-21:1994 (IEC 60601-2-21:1994/A1:1996)	1994
CENELEC	EN 60601-2-23	Elektrisk utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på utrustning för övervakning av transkutana partialtryck (IEC 60601-2-23:1993)	1997

⁽¹⁾ EGT L 169, 12.7.1993, s. 1.

CENELEC	EN 60601-2-24	Elektriskt utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på infusionspumpar och infusionsregulatorer (IEC 60601-2-24:1998)	1998
CENELEC	EN 60601-2-29	Elektriskt utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på simulatorer för strålterapi (IEC 60601-2-29:1993) Tillägg A1:1996 till EN 60601-2-29:1995 (IEC 60601-2-29:1993/A1:1996)	1995
CENELEC	EN 60601-2-35	Elektriskt utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på värmefiltar, värmedynor och värmemadrasser (IEC 60601-2-35:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-36	Elektriskt utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2: Särskilda fordringar på utrustning för extrakorporal litotripsi (IEC 60601-2-36/1997)	1997
CENELEC	EN 60601-2-38	Elektriskt utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2-38: Särskilda fordringar på elektriskt drivna sjukhussängar (IEC 60601-2-38:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-40	Elektriskt utrustning för medicinskt bruk – Säkerhet – Del 2-40: Särskilda fordringar på EMG-apparater och utrustning för "evoked response" (IEC 60601-2-40:1998)	1998

(¹) OEN (Europeiska standardiseringsorgan):

- CEN: Rue de Stassart 36, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19.
- CENELEC: Rue de Stassart 35, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19.
- ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, tfn (33-4) 92 94 42 12, fax (33-4) 93 65 47 16.

NOTERA:

- All information om standardernas tillgänglighet kan erhållas antingen från de europeiska standardiseringsorganen eller från de nationella standardiseringsorganen över vilka en lista bifogats Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG (¹):
- Publikation av referenserna i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* innebär inte att de standarderna är tillgängliga på alla gemenskapsspråken.
- Kommissionen ansvarar för uppdateringen av listan (²).

(¹) EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

(²) EGT C 181, 26.6.1999, s. 4–8.
EGT C 227, 10.8.1999, s. 15.

Tillkännagivande om inledande av en påskyndad översyn av rådets förordning (EG) nr 1599/1999 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien

(1999/C 288/13)

Kommissionen har tagit emot två ansökningar om påskyndad översyn i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad "grundförordningen") vad gäller import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien, vilken är belagd med slutgiltig utjämningsstull enligt förordning (EG) nr 1599/1999.

1. Begäran om översyn

Begäran har ingivits av Sindia Steels Ltd och Nevatia Ltd. Enligt förordning (EG) nr 1599/1999 är export av tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien, som tillverkas av dessa två företag, belagd med en slutgiltig utjämningsstull på 48,8 %. Inget av företagen undersöktes individuellt under den ursprungliga undersökning som låg till grund för införandet av dessa tullar.

2. Produkt

Den produkt som berörs är tråd av rostfritt stål, innehållande minst 2,5 viktprocent nickel, annan än sådan som innehåller minst 28 men högst 31 viktprocent nickel och minst 20 men högst 22 viktprocent krom, med en diameter av minst 1 mm. Denna produkt klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 7223 00 19. Detta KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

3. Grund för översynen

Sökandena har anfört att de inte exporterade den berörda produkten till gemenskapen under den undersökningsperiod som ligger till grund för utjämningsåtgärderna (1 april 1997–31 mars 1998). De har även anfört att de började exportera den berörda produkten till gemenskapen efter utgången av undersökningsperioden, eller att de avser att göra detta, och att de inte är närstående någon annan exportör av produkten i Indien.

Berörda tillverkare inom gemenskapen har underrättats om ovannämnda begäran och har beretts möjlighet att lämna sina synpunkter.

4. Inledande av påskyndad översyn

Mot bakgrund av ovanstående och på grundval av de bevis som lämnats fastslår kommissionen att dessa exportörer inte under-

söktes individuellt under den ursprungliga undersökningen avseende utjämningsstull av andra skäl än vägran att samarbeta med kommissionen.

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastslagit att det finns tillräckliga bevis för att motivera att en påskyndad översyn inleds för båda exportörerna och har därför påbörjat en undersökning enligt artikel 20 i grundförordningen.

5. Tidfrist

Alla berörda parter som kan visa att de sannolikt kommer att påverkas av resultatet av undersökningen måste skriftligen lämna sina synpunkter och framlägga bevis till stöd för dessa inom 40 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Berörda parter kan också inom samma tidfrist begära att bli hörda av kommissionen om de kan visa att det finns särskilda skäl att höra dem.

Kommissionens adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektorat 1 – Yttre förbindelser: Handelspolitik, förbindelser med Nordamerika, Fjärran Östern, Australien och Nya Zeeland
Att: J. Stewart
DM 5/77
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

6. Bristande samarbete

I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen eller väsentligen hindrar undersökningen, får preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende nr IV/M.1677 – BT/LGT TeleCom)

(1999/C 288/14)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 1 oktober 1999 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget BT (Nederländerna) Holdings BV, som tillhör British Telecommunications plc gruppen förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över företaget LG TeleCom Ltd, för närvarande kontrollerat av LG Electronics Inc. genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- British Telecommunications plc: tillhandahållande av telekommunikationstjänster och utrustning.
- LG Electronics Inc.: tillverkare av elektriska och elektroniska produkter, inklusive televisions-, video- och ljudutrustning, multimediaprodukter och flytande kristall-skyltning.
- LG TeleCom Ltd: tillhandahållande av mobiltelekommunikationstjänster i Republiken Korea.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1677 – BT/LGT TeleCom till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B – Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

Anmälan av en tidigare anmäld koncentration**(Ärende nr IV/M.1663 – Alcan/Alusuisse)****(Ärende nr IV/M.1715 – Alcan/Pechiney)**

(1999/C 288/15)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 20 september 1999 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken 1) företaget Alcan Aluminium Limited (Alcan) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över företaget Alusuisse Lonza Group AG (Alusuisse) och 2) företaget Alcan Aluminium Limited (Alcan) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över företaget Pechiney, genom ett offentligt bud. Eventuellt kommer slutresultatet av koncentrationen att leda till en enda ekonomisk enhet.

2. Denna anmälan förklarades ofullständig den 24 september 1999. De berörda företagen har nu inkommit med den ytterligare information som fordrades. Anmälan blev fullständig, i den mening som avses i artikel 10.1 av rådets förordning (EEG) nr 4064/89, den 6 oktober 1999. Således blev anmälan verksam den 7 oktober 1999.

3. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1663 – Alcan/Alusuisse, IV/M.1715 – Alcan/Pechiney till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B – Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.